

Seksuaalkuriteod laste suhtes

Abimaterjal õppefilmi “Tegi pätti 4” juurde

**Kuriteoennetuse Sihtasutus
2006**

Raamatu toimetaja: Jaano Räsä

Kaastööd: Marju Agarmaa, Pille Alaver, Margit Kõrgmaa

Täname töös kaasalõõnud eksperte, konsultante ja kaastöölisi: Mart Kõrre, Ants Eglon, Anu Leps, Ain Balder, Erkki Pikk, Lea Pähkel, Imre Rammul, Olev Poolamets, Piret Aavik, Ly Kallas, Terje Kapp, Meelis Sütt, Kalle Laane, Kerttu Sikka, Elar Tamme, Juhan Aus, Nikolai Pushkarjov, Helen Talli, Natalja Nikolajeva.

Eriline tänu Pille Alaverile võimaluse eest kasutada tema teematilist lõputööd, mis moodustab toimetatud kujul suurima osa käesolevast raamatukesest.

Käesolev trükis on üksnes tasuta jagamiseks,
selle mittekommertslik paljundamine ja reprodutseerimine on lubatud.

Filmi ja raamatu valmistamise finantseeris Hollandi Suursaatkond Tallinnas.

©Kuriteoennetuse Sihtasutus, 2006

www.kesa.ee

Asi algab väärtustest

Jaano Räsä

Käesolev film ja raamatuke valmisid meie asutuses üsna spontaanselt, hoopis teise töö käigus. Möödunud aasta sügisest tegelesime oma loominguilise kollektiiviga ja erinevate spetsialistide ümarlaua teel prostitutsiooni teemaga... mille juurest sai tehtud aga kõrvalpõige pedofiilia juurde. (Inimkaubandust ja prostitutsiooni käsitlev õppematerjalide komplekt "Tegi pätti 5" valmib 2006 aasta lõpuks.) Üks põhjus on selles, et esimene on teisega palju seotud. Prostituuptideks lähevad nii naiste kui meeste seast paljud inimesed, keda on lapsena seksuaalselt väärkoheldud. Ja need väärkohtlemised toimuvad sageli koduseinte vahel vm kohtades kus asi jääbki salajasse. Enamasti teab laps väärkohtlejat, ja teab veel väga hästi, või on muul moel sõltuvuses pedofiilist... mistõttu ta ka ei räägi sellest. Aga kui lapsed ise ei räägi, ja kui ka kolmandad täiskasvanud kõrvalt midagi ei märka, siis on tagajärg see, et meil tekib üha enam väärkoheldud lapsi, sest sellised kurjategijad tegutsevad reeglina pikaajaliselt, ja nende käte vahelt käib läbi palju ohvreid.

Meie valmisraamatute töö (õppefilm + raamatuke) eesmärk on kahene:

- lastele suunatud tahame esiteks öelda: kui teiega õnneks pole veel midagi sellist juhtunud, siis tasuks ikkagi teada, et taolised ohud varitsevad, ja kui teie inimsuhetes ilmnevad teatavad märgid, siis tasuks kiiresti reageerida (pöörduda politseisse või usaldusväärse täiskasvanu poole) – ning kui ka kahtlus ei osutu tõeks, on parem olla valvsam, kui...
- lastele suunatud tahame teiseks öelda: kui teiega on midagi taolist juba juhtunud, millest räägitakse selles filmis või raamatus, siis on vaja julgust sellest rääkida; see pole kindlasti kerge, aga ärge üldse lootke, et see pervert oma tegevuse niisama lõpetaks – ta võib uuesti kurjasti ära kasutada nii teid kui teisi lapsi, ja sedasi aastate kaupa
- täiskasvanuile suunatud tahame öelda alljärgnevat: olge tähelepanelikud, ja tegutsege täiskasvanulikult; kui te kasvatate lapsi või töötate lastega või puutute kokku nendega, siis on teinekord vaja lapsi jälgida ka tavapärasest hoolikamalt, et saada aru, millised on nende hirmud või mured või muud käitumismustrid; ning kui te täheldate märke, mis ei ole päris loomulikud (nt laps ei taha teistega ujuma minna, kardab

täiskasvanu puudutusi, kardab vannituba vms), siis tuleks igaks juhuks nendest kahtlustest rääkida.

Teiseks tahaks toonitada, et ei maksa arvata, nagu oleks pedofiilide saagiks peamiselt tänavalapsed või erikoolide hulkuvad kasvandikud või arengupeetusega lapsed vms mitmekordsete riskidega noored. Igas riigis on teavad omad proportsioonid sellelaadisel kuritegevusel, mis johtuvad üldisest kultuuritaustast ja kõlblusest, ning kindlasti ka kriminaalpoliitikast ja rehabilitatsioonivõimalustest. Meil Eestis iga-aastaselt registreeritavad sadakond kaasust on veel liialt vähene arv, et teha meie rahvatervise osas pedofiilia vallas suuremaid üldistusi, seepärast tooksin vaid üle alajaotuse, mille raames igas kategoorias on inimesi, kes tunnevad ebatervet huvi laste vastu, ja ka vastavalt tegutsevad.

Olgu veel rõhutatud, et antud raamatukese ja filmi raames räägime me vaid nendest kaasustest, mil ohver on noorem kui 14 ja kurjategija vähemalt 18 – ehkki samalaadseid juhtumeid leiab aset ka teiste vanuseliste sümbiooside puhul, aga siinkohal oleme end piiritletud kehtivast seadusest lähtudes nende rühmadega. (Siiski, allakirjutanu isiklikult ei pea kõlbliselt aktspteeritavaks meie seadusandja kehtestatud võimalust, mille järgi täiskasvanu võib täiesti legaalselt olla sugulises vahekorras 14-aastase LAPSEGA, kui viimane sellega vabatahtlikult nõus on. Ma ei saa seda pidada normaalseks, ent siinkohal ei saa ühiskond enam formaalselt sekkuda inimsuhetesse, kui seadusandja nii on kehtestanud.)

<i>Kuriteo toimumispaik</i>	<i>Kurjategija sotsiaalne kategooria</i>
Peresisene väärkohtlemine (Sh ka kasupered ja laste- kodud)	Bioloogiline isa Bioloogiline ema Kasuisa / võõrasisa Kasuema / võõrasema Teised leibkonna liikmed Lapse seaduslik esindaja või hooldaja
Pereväline väärkohtlemine	Lastega või noortega töötavad isikud (kasvatajad, õpetajad) Perekonnatuttavad Teised sugulased Noored inimesed lähiümbrusest Interneti teel leitud tuttavad Hüve pakkuvad tuttavad (nt öömaja hulkuvale lapsele) Kontvõõrad

Loomulikult ei anna ülaltoodud tabel absoluutselt võtmepilti, kuid see annab siiski üldistava ettekujutuse. Teinekord juhtub, et kontvõoras tuleb koos lapsega viimase juurde koju ja asi toimub seal, teinekord teeb kasuisa oma tütre kallal rõveduse ära hoopis kusagil autosõidu ajal. Mispärast aga on siin eraldi rõhutatud koduseinte vahel toimuvat, on asjaolu, et nendest juhtumitest räägivad lapsed või teised teadjad kõige vähem. Kui meil Eestis on registreeritud selle valdkonna kuritegudest ca 10% peresisese väärkohtlemise kohta, siis võime muu maailma kogemustele toetudes arvata, et see number peaks olema palju kordi suurem, Millest johtubki vajadus teha paremat selgitustööd ja julgustada inimesi, kes kas teavad või kes on ohvrid, et nad ei jätaks asja ainult enesesse ja ei oleks vaikivaiks kaasteadjaiks korduvatele jäledustele.

Normaalsel täiskasvanul tekib kahtlemata küsimus: MISPÄRAST nad seda teevad? Osaliselt saavad pedofiilidega tegelevad praktikud vastuseid igauhe kaasusi analüüsid. Pedofiilide tüüpe on erinevaid, kuid mõnda kategooriat ja nende ajendeid võiks siin põgusalt mainida. Keda on ennast lapsena väärkoheldud, kes on muid alandusi läbi elanud. Igasuguse perverssuse aluseks on mingi fantaasia, mille toimepanija siis teoks teeb. Seksuaalse enesemääratlemise vastaste süütegude juures omab olulist rolli VIHKAMINE. Tahetakse teist inimest alandada, kompenseerida oma frustratsioone, tunda end võimsamana ja võimekamana. Seega on sellise seksuaalkäitumise aluseks kuriteo subjekti enda trauma, millest ta püüab siis säärase perversse kompensatsioonimehhanismi abil üle saada. Seda nimetatakse vihaks, mis kanaliseerub erootilisse vormi.

Teine vorm on aga esmapilgul vastupidine – pedofiilide endi sõnul on see ARMASTUS. Nad “armastavad” väikesi lapsi, lapsed on nii siirad ja süütud ja toredad ning pedofiilid tahavad nende eest hoolitseda ja neile rõõmu teha... See viib tagasi pedofiilide endi lapsepõlve, vajakajäämistesse seal, esimeste seksuaalfantaasiate muustriteni, võibolla ka väärkohtlemiseni millest jäi ohvrile positiivne (sic!) mälestus ja tema edasine rollimudel. Neil võibolla ei õnnestu saada ei emotsionaalset ega füüsilist kontakti (*resp.* rahuldust) omaealistega, ja nii nad valivad omale sellised objektid, keda on lihtne mõjutada või hirmutada.

Mingis mõttes on aga kõik need eri tüüpi pedofiilid ise ohvrid, omaenda traumade või kõrvalekaldunud fantaasiate ja enesekontrolli puudumise ohvrid. Ning oma ebanormaalsel seksuaalsel rahuldust saades muudavad nad oma kaotusvalu ja alandatuse võidukaks, nad muutuvad teatud hetkeks ‘tegijaiks’.

Teema on mahukas, ja meie eesmärk pole teadustöö selles valdkonnas. Tahame vaid anda mõningaid kiireid vastuseid noorte ja täiskasvanute küsimustele: kuidas saaks elada, et meie ümber oleks vähem selliseid rõvedusi, mida annaks ära teha. Üks asja pool on kõik ülaltoodu – tuleb olla tähelepanelik, tuleb teatada, tuleb olla julge.

Teisalt aga on oluline sõnum neile, kes tegelevad noorte kasvatamisega, olgu siis kodus või väljaspool kodu. Inimese käitumist piiritlevad tema väärtushinnangud. Paljudel käib peadest läbi mõtteid, mis on kuritegelikud (á la “laseks selle tõpra maha”), ent suur hulk inimesi ei hakka neid ellu viima. Eks samalaadselt ole ka seksuaalkuritegevusega – inimestel võib tekkida erinevaid ihasid (á la “no on suured rinnad sel plikal juba...”), ent kõigile neile ei anna süüdiv täiskasvanu järele. Ühiskonnas aktsepteeritud ja seesmiselt omaksvõetud väärtused moodustavad selle vaimse selgroo, mis hoiab inimese käitumist koos. Tähtis on kõige laiemas mõttes tegeleda niivõrd hästi meie noorsoo kasvatamisega, et nad saaksid varakult oma pagasisse jäävad väärtused, mis juhivad kogu edasist eluteed. Inimesel peavad olema teatud kriteeriumid, mille järgi ta teatud olukordades ütleb selge EI – olgu siis iseenda seest üleskerkivale soovile (et ta ei muutuks ise pahategijaks) või teiste poolt pakutule (et ta ei laseks end mõjutada).

Väärtustega tegelemine ja vaimne kasvatustöö inimese isiksuse kui sellise arendamiseks on need esmased süüteoennetuslikud vahendid, mille abil me “toodame kvaliteetsemaid kodanikke” ehk siis inimlikult öeldes kasvatame normaalseid inimesi, kellega ei ole teistel muret. Inimene peab teadvustama, et temas peitub üsna suur pühadus, tema hing ja ihu on ainulaadsed, need ei ole raiskamiseks ja hävitamiseks. Samalaadselt tuleb suhtuda ka teiste inimeste ihu ja hinge pühadusse. Ning pühaduse rüvetamist selles mõttes ei tohi lubada ega sallida.

Rukkimaarjapäeval 2006, Naissaarel

Seksuaalse enesemääramise vastased süüteod¹

Marju Agarmaa, Justiitsministeeriumi nõunik

Karistusseadustiku mõttest

Seksuaalse enesemääramise vastased süüteod on karistusseadustikus koondatud isikuvastaste süütegude peatükis eraldi jaksu. Kaitstavaks õigushüveks selliste süütegude puhul on isiku seksuaalne ehk suguline vabadus - igal isikul on õigus ise otsustada, kas, kellega, millal ja millisel viisil ta suguühendusse astub.

Alaealise puhul on karistusseadustiku eesmärgiks isiku seksuaalse enesemääramisõiguse kõrval ka alaealise normaalse arengu kaitsmine.

Karistusseadustikku välja töötades seisti keerulise küsimuse ees, kuhu tõmmata vanuseline piir keelatud ja lubatud suguühenduse vahel, st millisest vanusest ei ole enam tegemist alaealise vaimse ja füüsilise arengu kaitsmisega, vaid tema seksuaalse vabaduse ahistamisega.

Vastutuse kehtestamisel oli oluline teha vahet alaealiste omavahelisel suhtlemisel kui täiskasvanuks saamise protsessil ja teisalt noorte seksuaalsel ärakasutamisel. Ärakasutamine puudub, kui partnerite vahel ei ole olulist vanusevahet. Karistusseadustikus määrati kriminaliseeriv piir kannatanu lapseealisusega, mis määratleti vanusega alla 14 eluaasta. Seega on karistatav täiskasvanu (ehk siis üle 18aastase isiku) poolt lapseealisega suguühendusse astumine või sugulise kire rahuldamine lapseealisega.

Teine oluline vanusepiir karistusseadustikus on tõmmatud 10 eluaastale. Nimelt loetakse alla 10aastane laps karistusseadustiku seksuaalse enesemääramisega seotud süütegude puhul arusaamisvõimetuks, st noorem kui kümneaastane isik on täielikult võimetu seksuaalkäitumisest aru saada ja sellekohaseid otsuseid langetama. Praktikas tähendab see seda, et alla kümneaastasega suguühendusse astumine on alati karistatav vägistamisena ja sugulise kire muul viisil rahuldamine alla 10aastase lapsega on alati karistatav sugulise kire vägivaldse rahuldamisena, sõltumata sellest, kas tegelikkuses vägivalda üldse kasutati. Samas ei ole välistatud, et ka üle 10aastane isik on tema kehalist ja vaimset arengut arvestades arusaamisvõimetu, sellisel juhul

¹ Käesoleva ülevaate koostamisel on kasutatud karistusseadustiku kommenteeritud väljaannet (koostanud Jaan Sootak ja Priit Pikamäe, Tallinn 2004) ja õppevahendit õigusteaduskonna üliõpilastele - Jaan Sootak „Isikuvastased süüteod“ (Tallinn, 2003).

tuleneb tema arusaamisvõimetus muudest objektiivsetest asjaoludest, mitte tema east.

Kokkuvõtlikult käsitleb karistusseadustik alaealisena alla 18aastast isikut, lapsealisesena 10 kuni 14aastast isikut ning alla 10aastane isik loetakse karistusseadustiku mõttes arusaamisvõimetuks.

Karistatavad kuriteod

Karistusseadustikust tulenevalt on karistatavad järgmised seksuaalse enesemääramise vastased teod:

I Vägistamine (§ 141), mis seisneb kannatanu tahte vastaselt suguühendusse astumises vägivalda kasutamisega või sellega ähvardamisega.

Suguühenduse all mõeldakse siinjuures mitte ainult loomulikku suguühendust mehe ja naise vahel, vaid ka muud heteroseksuaalset, biseksuaalset või homoseksuaalset suguühendust (sealhulgas siis ka anaalset ja oraalset). Kannatanu võib seega olla nii nais- kui meessoost isik.

Vägivalda kasutamine partneri loal (sadomasohhistlik suguühe) ei ole vägistamine. Ähvardamine tähendab ähvardamist viivitamatu füüsilise vägivaldaga, millega süüdlane kavatseb murda kannatanu võimalikku vastupanu. Kohtupraktikas on vägivaldaga ähvardamisena tõlgendatud ka isiku ähvardamist, et kui kannatanu ei nõustu ühe isikuga vahekorda astuma, siis tuleb tal tegemist teha kogu grupiga. Samuti tuleb ähvardamisena käsitleda ka vihjeid varasematele vägivallategudele kannatanu suhtes, samas aga ei loeta ähvardamiseks näiteks seda, kui vahekorraga mittenõustumisel lubatakse avalikustada varasem vabatahtlik vahekord.

Vägivaldaga on võrdsustatud ka kannatanu abitu seisund ehk kui suguühendusse astutakse kannatanu vastupanu- või arusaamisvõimetus ära kasutades. Siia alla lähevad näiteks juhtumid, kui kannatanu ei ole psüühikahäire, raske joobe (kohtupraktika on lugenud abituks seisundiks sellist joovet, kus kannatanul puudus üldse võimalus aru saada temaga tehtavast ja seega ka võimalus vastupanu osutamiseks), vanuse, nõrgamõistuslikkuse või vaimuhaiguse tõttu võimeline toimuvast aru saama.

Vägistamine on karistatav ühe- kuni viieaastase vangistusega; kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes, siis on karistusena ette nähtud kuue- kuni viieteistaastane vangistus.

II Sugulise kire vägivaldne rahuldamine (§ 142), mis seisneb kannatanu tahte vastaselt sugulise kire rahuldamisele kaasamises vägivaldaga või kannatanu vastupanu- või arusaamisvõimetust ära kasutades.

Sugulise kire rahuldamise all mõeldakse mistahes sugulist laadi inimese kehaga seotud tegu, millega rahuldatakse sugukirge või kutsutakse esile sugulist erutust. See võib olla nt käsikiimlus, keha paljastamine, keha või suguelundite puudutamine, inimese lahtiriietamine jne. Sugulise kire rahuldamisena käsitletakse ka kannatanute sundimist suguühenduseks või muuks seksuaalset laadi teoks, et seda pealt vaadates saada sugulist erutust või rahuldust. Selle paragrahvi puhul peab aga tegemist olema füüsilise rahuldamisega, psüühilist laadi rahuldamine alaealise suhtes on eraldi kriminaliseeritud alaealise seksuaalse ahvatlemisena.

Sugulise kire vägivaldne rahuldamine on karistatav kuni kolmeaastase vangistusega; kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes, siis on karistusena ette nähtud kuni viieaastane vangistus.

III Suguühendusele sundimine (§ 143) ja **sugulise kire rahuldamisele sundimine** (§ 143'), mis seisneb kannatanu tahte vastaselt suguühendusse astumises, ära kasutades kannatanu sõltuvust süüdlasest või sugulise kire rahuldamisele kaasamises, ära kasutades kannatanu sõltuvust süüdlasest.

Sundimise all mõeldakse mistahes sõltuvuse ärakasutamisest selleks, et saavutada suguühendus isikuga, kes seda vabatahtlikult ei soovi, kuid on selleks sunnitud sõltuvusest tulenevatel põhjustel.

Kannatanu sõltuvus süüdlasest võib olla teenistuslik, aineeline, perekondlik jne, süüdlasel peab olema kannatanu suhtes mingi seaduslik võim ja ka reaalne võimalus kannatanu elu otseselt ja oluliselt mõjutada (sõltuvussuhtes on näiteks vanem ja laps, ülemus ja alluv (töösuhetes), vangivalvur ja kinnipeetav, uurija ja kahtlustatav, õpetaja ja õpilane jne).

Suguühendusele sundimine on karistatav kuni kolmeaastase vangistusega; kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes, siis on karistusena ette nähtud kuni viieaastane vangistus.

Sugulise kire rahuldamisele sundimine on karistatav kuni kaheaastase vangistusega; kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes, siis on karistusena ette nähtud kuni viieaastane vangistus.

IV Suguühendus järeltulijaga (§ 144), mis seisneb suguühendusse astumises, mille paneb toime vanem või vanema õigustega isik (võõrasvanem, kasuvanem, lapsendaja) oma lapse suhtes või vanavanem

oma lapselapse suhtes. Selles paragrahvis on kriminaliseeritud verepilasust. Karistusseadustik loeb karistatavaks teoks suguühenduse üksnes alanevas liinis sugulasega, ehk siis lapse või lapselapsega. Laps ei tähenda aga lapsealist või arusaamisvõimetut isikut, vaid mistahes vanuses isikut vastavas sugulusastmes.

Suguühendus järeltulijaga on karistatav kuni viieaastase vangistusega.

V Suguühendus lapseealisega (§ 145) ja sugulise kire rahuldamine lapseealisega (§ 146), mis seisnevad täisealise isiku poolt 10-14aastase isikuga suguühendusse astumises või suguühendusest erineval viisil sugulise kire rahuldamisele kaasamises. Karistatav on üksnes täisealise ehk üle 18aastase isiku poolt toime pandud tegu. Karistusseadustik on loobunud sekkumast alaealiste seksuaalellu, täisealiseks saamise loomulikku protsessi, ning on kehtestanud alaealisele karistusõigusliku kaitse täiskasvanu seksuaalsete kuritarvituste vastu.

Suguühendus lapseealisega ja sugulise kire rahuldamine lapseealisega on karistatavad kuni viieaastase vangistusega.

Väljavõtteid karistusseadustikust

*Karistusseadustik on kättesaadav elektroonilises Riigi Teatajas (www.riigiteataja.ee) aadressil: www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046806
Toome aga siinkohal veel eraldi ära ka kõik vastavat valdkonda enim puudutavad paragrahvid.*

§ 25. Süüteokitse

- (1) Süüteokitse on tahtlik tegu, mis on suunatud süüteo toimepanemisele.
- (2) Süüteokitse algab hetkest, mil isik vastavalt oma ettekujutusele teost vahetult alustab süüteo toimepanemist.
- (3) Teist isikut kasutava täideviimise korral algab süüteokitse hetkest, mil isik minetab kontrolli toimuva üle või kui teo vahendaja vastavalt isiku ettekujutusele teost vahetult alustab süüteo toimepanemist.
- (4) Kaastäideviimise korral algab süüteokitse hetkest, mil vähemalt üks isikutest vastavalt kokkuleppele vahetult alustab süüteo toimepanemist.
- (5) Tegevusetuse korral algab süüteokitse hetkest, mil isik jätab tegemata teo, mis on vajalik süüteokoosseisu kuuluva tagajärje ärahoidmiseks.
- (6) Süüteokitse puhul võib kohus kohaldada käesoleva seadustiku §-s 60 sätestatut

§ 141. Vägistamine

- (1) Inimese tahte vastaselt temaga suguühendusse astumise eest vägivallaga või ära kasutades tema seisundit, milles ta ei olnud võimeline vastupanu osutama või toimumust aru saama, - karistatakse ühe- kuni viieaastase vangistusega.
- (2) Sama teo eest:
 - 1) kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes;
 - 2) kui see on toime pandud kahe või enama isiku poolt;
 - 3) kui sellega on tekitatud kannatanule raske tervisekahjustus;
 - 4) kui sellega on põhjustatud kannatanu surm;
 - 5) kui sellega on kannatanu viidud enesetapuni või selle katseni või
 - 6) kui see on toime pandud isiku poolt, kes on varem toime pannud vägistamise, -karistatakse kuue- kuni viieteistaastase vangistusega.

§ 142. Sugulise kire vägivaldne rahuldamine

- (1) Inimese tahte vastaselt tema kaasamise eest sugulise kire rahuldamisele suguühendusest erineval viisil, kui selleks on kasutatud vägivalda või on ära kasutatud isiku seisundit, milles ta ei olnud võimeline

vastupanu osutama või toimunust aru saama, - karistatakse kuni kolmeaastase vangistusega.

(2) Sama teo eest, kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes, - karistatakse kuni viieaastase vangistusega.

§ 143. Suguühendusele sundimine

(1) Inimese tahte vastaselt temaga suguühendusse astumise eest, ära kasutades kannatanu sõltuvust süüdlasest, kui puudub käesoleva seadustiku §-s 141 sätestatud vägivald või seisund, milles inimene ei olnud võimeline vastupanu osutama või toimunust aru saama, - karistatakse kuni kolmeaastase vangistusega.

(2) Sama teo eest, kui see on toime pandud noorema kui kaheksateistaastase isiku suhtes, - karistatakse kuni viieaastase vangistusega.

§ 144. Suguühendus järeltulijaga

Vanema, vanema õigustega isiku või vanavanema poolt lapse või lapselapsena suguühendusse astumise eest - karistatakse kuni kolmeaastase vangistusega.

§ 145. Suguühendus lapsealisesega

Täisealise isiku poolt noorema kui neljateistaastase isikuga suguühendusse astumise eest - karistatakse kuni kolmeaastase vangistusega.

§ 146. Sugulise kire rahuldamine lapsealisesega

Täisealise isiku poolt noorema kui neljateistaastase isiku kaasamise eest suguühendusest erineval viisil sugulise kire rahuldamisele - karistatakse kuni kaheaastase vangistusega.

§ 177. Alaealise kasutamine pornograafilise teose valmistamisel

(1) Noorema kui kaheksateistaastase isiku kasutamise eest modellina või näitlejana pornograafilise või erootilise pildi, filmi või muu teose valmistamiseks - karistatakse rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistusega.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, - karistatakse rahalise karistusega.

§ 178. Lapsporno valmistamine ja selle võimaldamine

(1) Nooremalt kui neljateistaastast isikut pornograafilises või erootilises situatsioonis kujutava pildi, kirjutise või muu teose või selle reproduktsiooni valmistamise või hoidmise, teisele isikule üleandmise, näitamise või muul viisil kättesaadavaks tegemise eest - karistatakse rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistusega.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, - karistatakse rahalise karistusega.

§ 179. Lapseealise seksuaalne ahvatlemine

(1) Nooremale kui neljateistaastasele isikule pornograafilise teose või selle reproduktsiooni üleandmise, näitamise või muul viisil teadvalt kättesaadavaks tegemise või sellise isiku nähes suguühendusse astumise või muul viisil teadvalt tema seksuaalse ahvatlemise eest - karistatakse rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistusega.

Pedofiilia

Pille Alaver, politseijuhtivinspektor

Sissejuhatus

ÜRO Lapse õiguste konventsiooni artikkel 34 sätestab, et lapsed peavad olema kaitstud igasuguse seksuaalse ekspluaterimise ja seksuaalse ärakasutamise eest. Selleks peavad osalisriigid võtma tarvitusele vastavad riiklikud, kahe-ja mitmepoolsed abinõud vältimaks lapse ahatlemist või sundimist osalema ükskõik millises ebaseaduslikus seksuaaltegevuses; lapse kasutamist prostituudina või mõnel muul ebaseaduslikul seksuaalsel eesmärgil, samuti vältima laste kasutamist pornograafilistes etendustes ja materjalides. (Lapse Õiguste Konventsioon: 1994)

Ka Eesti Vabariigi lastekaitse seaduse § 33 kinnitab sama, laps peab olema kaitstud igasuguse seksuaalse ärakasutamise eest. Peatselt valmivas uues lastekaitse seaduses on ette nähtud ka sanktsioonid abi vajavast lapsest mitteteatamise kohta. See võiks aidata vähemalt mingil määral kaasa varjatud pedofiilia paljastamisele ning mõningate laste jaoks lõppeb seksuaalne väärkohtlemine. (Lastekaitse seadus: 1992)

Laste vastu suunatud seksuaalkuritegude uurimine on politseis ja prokuratuuris kuulutatud üheks prioriteetseks töösuunaks.

Pedofiilia mõiste ja kirjeldus

Pedofiilia (kreeka keelest "*pais*" ("*paieos*") – laps ja "*phiilia*" – kiindumus, sõprus, armastus) või suguline kiindumus lastesse – on üheks seksuaalsfääri haiguseks, mida võib kohata nii heteroseksuaalsete kui homoseksuaalsete meeste seas. Väärastunud isikud saavad psühholoogide hinnangul rahuldust ainuüksi lapse palja ihu puudutamisest, rääkimata juba suguaktist.

Vastavalt RHK-10, rahvusvahelise haiguste ja nendega seotud tervisprobleemide statistilisele kvalifikatsioonile on **pedofiilia** (F65.4) seksuaalsuunitluse häire, mis tähendab laste seksuaalset eelistamist, objektid on tavaliselt puberteedieelses või varases puberteedieas. Osa pedofiile on huvitatud ainult tüdrukutest, teised ainult poistest ja osa on huvitatud mõlema soo esindajatest. Pedofiilide hulka kuulub ka inimesi, kes eelistavad täiskasvanud seksuaalpartnereid, kuid kontaktide ebaõnnestumise tõttu pöörduvad harjumuspäraselt laste kui asendajate poole.

Terminil "pedofiilia" on kaks eksitavat kõrvaltähendust. Esiteks, hoolimata selle kreeka etümoloogia-pärasest mõistaandmisest, ei ole

pedofiilia mitte laste armastamine, vaid himurus nende järele. Pedofiili ainus eesmärk on lapsi seksuaalselt ahistada. Igasugune hoolivuse, kiindumuse või sõpruse ülesnäitamine ohvri suhtes on selle suhtes alati sekundaarne. Teine terminiga “pedofiilia” probleem on seotud algeliste karikatuuridega, mis on sageli pedofiilide endi poolt propageeritud. “Ma ei karga väikeste laste peale avalikes parkides, ma ei ripsuta tiiba kooripoistega ja ma ei varasta lapsekärudest beebisid: seetõttu ei saa ma olla pedofiil,” võivad nad öelda. Nende partnerid ja ühiskond võtab need protestid meelega omaks, saamata aru, et ei ole olemas sellist asja nagu tüüpiline pedofiil ja pedofiilne käitumine võib ilmnedagi tegelikult igas olukorras.

Ameerika Psühhiaatriaassotsiatsioon on pedofiilia kohta esitanud järgmised **diagnostilised kriteeriumid**:

- Kuuekuuliste ajavahemike järel, korduvalt, intensiivsed seksuaalselt tekkivad fantaasiad, seksuaalvajadused või käitumised, mis kaasavad seksuaalse tegevuse eelpuberteedialise lapse või lastega (üldiselt vanuses kolmteist aastat või nooremad).
- Fantaasiad, seksuaaltungid või käitumised põhjustavad kliiniliselt märkimisväärse kannatuse või halvenemise sotsiaalsetes, ametialastes või muudes tähtsates funktsioneerimisvaldkondades.
- Isik on vähemalt kuueteistaastane ja vähemalt viis aastat vanem, kui kriteeriumis A nimetatud laps või lapsed.

On võtnud kaua aega, et mõista - laste seksuaalsetest ahistajatest kurjategijad sooritavad harva üheainsa teo üheainsa ohvriga või ühte liiki ahistamise. Enamikul kurjategijatest on arvukalt ohvreid, sageli nii poisse kui tüdrukuid. Suurem osa kurjategijaid on pikaajalised retsidivistid. On sageli öeldud, et pedofiilid on “lastega head” ja just see teebki nad nii ohtlikuks, sest seda “headust” on raske eristada heast vanemlikkusest.

Paljud lapsed on seksuaalselt ahistatud omaenda **perekonna sees**. Mitte alati vanemate, mõnikord õdede-vendade poolt, kuid enamasti on ahistatud oma bioloogiliste isade poolt. Perekonnasisest seksuaalset ahistamist on raske avastada. Lapse sõltuvus vanematest, hirm selle ees, mis juhtub, kui ahistamine avastatakse, häbi ja lojaalsus ahistava vanema suhtes vähendavad võimalusi, et sellised kuriteod paljastatakse.

Insest ehk verepilastus on suguline kontakt isikute vahel, kes oma lähedaste sugulus- või veresidemete tõttu seda toime panna ei tohiks.

Üldiselt loetakse tänapäeval lähedaseks kolme põlvkonna (või mitte üle kahe sünni kaugusel olevad) sugulast.

Enamasti leiab intsest aset isa ja tütre vahel ning verepilastus toimub kõige tõenäolisemalt siis, kui ema ei ole kodus. Üks uurija leidis, et tüdrukuid, kelle ema oli tihti kodust eemal, kuritarvitati seksuaalselt kaks korda enam kui neid, kelle ema oli rohkem kodus. 43%-l juhtudest kuritarvitati seksuaalselt ainult üks kord; 68%-l juhtudest kestis seksuaalne kuritarvitamine alla kahe aasta; 95% ohvritest elas samal ajal koos vanematega. Isa-tütre verepilastus sisaldab tavaliselt rohkem kui ühte intsendi ja kestab pikemat aega.

Oluline osa lapsi seksuaalselt kuritarvitavatest vanematest on oma lapsepõlves kogenud seksuaalset kuritarvitamist. See on loonud nn. intsestliku (verepilastusliku) käitumismudeli, mille kohaselt laste seksuaalpartnerina kasutamine on lubatud.

Kasutatakse ka 'pisi-intsesti' mõistet ehk siis isa poolse avaliku seksuaalse huvi näitamist tütrele. Üheks pisi-intsesti üsna sageli esinevaks vormiks on isa karm ja isegi vägivaldsusele kalduv, teatud armukadedusliku tooniga pidev huvi, mis moonduv peaaegu jälitamiseks ja tütre sugulise arengu haiglaseks jälgimiseks.

Pedofiili üks hämmastavamaid oskusi on haavatava ja alti **sihtmärgi tuvastamise oskus**. Väga lühikese ajavahemiku jooksul võib õigusrikkuja jälgida ja/või tegutseda koos lastega ning tuvastada oma potentsiaalne ohver. Nad võivad neid haarata ilma vaevata jutuajamisse ja hinnata lapse vajadust tähelepanu ja kiindumuse järele. Pedofiilid võivad lihtsalt jälgida, kuidas laps suhtleb teistega oma vanusegrupis ja vastavalt lapsele ligineda. On üllatav, millise hämmastava täpsusega ja kui kiiresti suudab pedofiil töötada oma ohvri tuvastamisel. Pedofiilidele on veel üks iseloomulik ühine tunnusojoon, see on oskus samastuda pigem laste kui täiskasvanutega.

Pedofiilia laialtlevinud sünonüüm on **kommionu**. Lapsele maiustusi pakkuda või neid ostma kutsuda on pedofiilide klassikaline trikk lapse usalduse võitmiseks. Kurjategija võib välja otsida ohvri, kelle riietus või mänguasjad lubavad järeldada, et tegemist on vaesest perekonnast pärit lapsega. Lastele on alati meeldinud täiskasvanuist sõbrad. Lapsed tunnetavad oma tähtsust, kui täiskasvanu neid endaga võrdseks peab, sest kodus seda võibolla ei kogeta. Ohtlikuks muudab olukorra see, et niisugusest toredast "sõbrast" kodus tavaliselt ei räägita. Statistika näitab, et ligi 60% pedofiilidest pärinevad lapse isa-ema tuttavate ringist, nad teavad tema perekonnast mõndagi ja koovad oma võrku sellele vastavalt.

Pedofiilide tüpoloogiad

Miks on üldse vaja pedofiile kuidagi liigitada, kas pole vahet, kuidas ja millistel põhjustel ta oma kuritegusid toime paneb? Teades pedofiili käitumise muudatust ja iseärasusi, on spetsialistidel lihtsam probleemi olemusega tegeleda, nii psühhiaatritel ravi võimaluste leidmisel kui politseiametnikel kuritegude avastamisel.

Kenneth V. Lenning, M.S., käitumisteadlane FBI Akadeemias, maailma juhtivamaid autoriteete laste seksuaalse ahistamise ja eksploatatsiooniga seotud kuritegude vallas, on koostanud järgmise õigusrikkujate tüpoloogiat:

Pederast - Paljud õigusrikkujad, kes astuvad homoseksuaalsesse vahekorda poistega usuvad, et nad on homoseksuaalid. Teisalt eitab ja tõrjub valdav enamus homoseksuaalsest kogukonnast neid eemale. Pederastiks peetakse ka meest, kes harrastab poistega sodoomiat, mis on anaalse vahekorra akt ja sõnastikus on pederast üldiselt defineeritud kui üksikisik, kes harrastab anaalset vahekorda.

Kanakull (ingl k Chickenhawk) - Kanakull või kanakuninganna on tänava termin mehe jaoks, kes jahib noori meessoost isikuid. See on halvustav sõimusõna, tänaval tugeva negatiivse kõrvaltähendusega. Mõned viitavad sellele isikule kui pedofiilile, kes on huvitatud eranditult poistest.

Regresseerunud - Sellisel õigusrikkujal on probleeme eneseväärkusega, tal on vähesed toimetulekuoskused või puuduvad need üldse. Kuna oma eakaaslastega on tal suhted vähesed, siis pöördub ta sageli laste poole seksuaalse rahulduse saamiseks, mis eakaaslastega puudu jääb. Selline olukorda ärakasutav õigusrikkuja võib, kuid ei pruugi, koguda pornograafiat. Mõnikord võib kogutud pornograafia sisaldada fotosid õigusrikkuja ohvritest. Need võivad olla nii koduvideod kui kodustes oludes pildistatud fotod.

Moraalselt valimatu - Seda liiki õigusrikkujaid võib kohata sageli, nende korral on lapsi kaasav seksuaalne ahistamine tolle isiku ahistamismustri jätk, mida ta jagab inimestele oma elus. See on sellist liiki inimene, kes kasutab ära ja ahistab inimesi, kellega ta on abielus, kellega ta koos töötab ja neid, keda ta peab oma "sõpradeks". Ta võib teha mida iganes, kuna arvab, et teda ei ole võimalik tabada ei varguste, ebaaususe ega otsese ahistamiste eest. Kui tekib võimalus last ahistada, siis ta seda ka teeb, kuna ei näe põhjust, miks seda mitte teha. Kriteeriumiks ohvrite valikul on lihtsalt lapse haavatavus ja võimalus. Selline isik vastab tavaliselt oma vajadustele ning on madala enesekontrolliga. Tavaliselt kasutab ta jõudu, võrgutamist või manipuleerimist ja võib oma ohvreid vägivaldselt või

vägivaldada pantvangi võtta. Seda liiki isik toob ohvriks nii lapsi, kellega tal mingeid suhteid ei ole, ning kes on talle täiesti võõrad või ükskõik keda, kellele tal on ligipääs, sealhulgas omaenda perekonnas. Intsestiolukordades võivad seda liiki inimesed olla nii emad, isad või muud ohvri veresugulased. Seda liiki õigusrikkujad koguvad detektiivajakirju või täiskasvanute pornograafiat, s.h. kinnisidumist ja sadomasohhismi kujutavat. Kuna tavaliselt seksuaalpartnerid on ta oma vanusegrupist, siis kõige tõenäolisemalt ahistab ta lapsi, kes on jõudnud puberteediiikka.

Seksuaalselt valimatu - See on "seksuaalkatsetaja, sooviga proovida kõike seksuaalset". See isik, vastupidiselt moraalselt valimatule liigile, omab südametunnistust ja otsib spetsiaalseid lapsi seksi jaoks, et rahuldada oma vajadust eksperimenteerida või saada erutust. Kuigi tal ei ole spetsiifilist vajadust või soovi seksida lastega, kaasab ta need, et rahuldada oma erutusevajadust vahelduseks. Sellisel õigusrikkujal võivad olla häbelised jooned, nagu näiteks kiindumus kinnisidumisse või muudesse kõrvalekalletesse, mida võib parafilliate alla lugeda. Seksuaalselt valimatu on sageli isik, keda avastatakse intsesti-suhetes omaenda laste või veresugulastega; seda liiki õigusrikkujad pärinevad sageli ühiskonna kõrgkihtidest.

Ebaadekvaatne - Ebaadekvaatsel õigusrikkujal võivad ilmneda ka muud vaimsed häired nagu psühhoos, ekstsentrilised isiksusehäired, vaimne tagasilangus ja seniilsus. Sellisel isikul on viletsad sotsiaalsed oskused, tavaliselt on ta laiemast elanikkonnast eraldunud, kas omal vaikul või asjaolude tõttu. Juhul, kui tegemist on alaealisega, võib isik olla väga häbelik oma vähete sõprade hulgas oma vanusegrupist. Kui õigusrikkuja on täiskasvanu, võib ta olla isoleerunud isik, kes elab kas oma sugulaste või vanemate juures.

Võrgutav - Nagu ütleb nimi, kasutab selline õigusrikkuja lapse ahistamiseks võrgutamist. Sageli töötab selline isik ametikohal, kus omab võimu laste üle – huvijuhina, õpetajana või muul lastega tegeleva ametikohal. Võrgutava õigusrikkuja omapäraks on, et sageli avastatakse nad siis, kui nad mõnda oma ohvrit ignoreerima hakkavad. On leitud, et sellise õigusrikkuja probleemiks ei ole mitte ohvrite leidmine, vaid nendest hilisem lahtisaamine, kui nad oma eelistatavast vanusest välja kasvavad. Seda liiki õigusrikkuja kasutab oma ohvrite vaikimasundimiseks ka vägivalda ja ähvardamist.

Introvertne - Seda isikut iseloomustab tema laste-eelistus ja suutmatus arendada isikutevahelisi suhteid ja tehnikaid, mis on võrgutamiseks vajalikud. Seda liiki õigusrikkuja pöördub tavaliselt vähivõõraste ja väikeste

laste poole. Selline isik võib olla määrdunud vihnamantlis vanamehe prototüübiks, kes hiilib ringi laste kogunemiskohtades. Ta liigub seal, kus ta saab neid jälgida ega pea nendega pikalt suhtlema, lapsi kiirelt ahistades ja seejärel kadudes. Selline isik võib otsida ka lapsprostituute. Selline isik võib olla kartlik ja hirmust ei julge kaasata lapsi mingitki liiki suhetesse. Küll võib ta abielluda naisterahvaga kindla eesmärgiga kasvatada üles omaenda lapsed, kellest hiljem saavad ohvrid ja keda ta võib ahistada sageli juba väikelapseeas.

Sadistlik - Kuigi tal on selge ja suunatud eelistus laste suhtes, peab see isik oma seksuaalvajaduste rahuldamiseks allutama ohvri psühholoogilisele või füüsilisele valule. Tema rahulduse saamine on seotud lastele valu või kannatuste tekitamisega. Tõenäoliselt võrgutab ta oma ohvri või sunnib teda jõuga alluma. Kõigist laste seksuaalahistajatest on see liik kõige tõenäolisemalt see, kes oma lapsohvreid pantvangi võtab või mõrvab.

Naispedofiilid

Naispedofiilide arv on palju suurem, kui seda osatakse eeldada. Nad panevad toime õigusrikkumisi mõlemast soost ohvrite suhtes ja nende meesohvrite arv, võrreldes naisohvritega, on palju suurem. Praegustel andmetel on teada, et naised moodustavad seksuaalahistajatest üks kuni kaks protsenti. USA-s Arkansas osariigis uuriti 40 registreeritud naispedofiili juhtumit. Enamik naistest olid arreteeritud vägistamise või esimese astme seksuaalahistamise eest. Naised olid meesahistajatest arreteerimise või esmase seksuaalkuriteo toimepanemise hetkel mõnevõrra nooremad. Nad olid üldreeglina, võrrelduna teiste õigusrikkujatega, esmakordsed õigusrikkujad.

Üks uurimus leidis, et kui kurjategija oli naissoost lapsehoidja, siis ta korraldas sageli eksperimente või kasutas ära väga noori poisse, kuna kartis seksuaaltegevusi omavanustega. Motivatsiooniks oli pigem uudishimu või eksperimenteerimine kui otsene seksuaalvahekord. Teisest uurimusest selgus, et need naispedofiilid, kes panid toime süütegusid meeste vastu, võisid mehi eksploateerida omaenda seksuaalsetest huvidest lähtuvalt. Nad kannatasid isiksusehäirete all, on olnud ise süütegevvalt ahistatud või olid neil arengu- või regressiivsed käitumishäired.

Kui naised on nendes kuritegudes kaasatud koos meestega, siis on nende peamine motivatsioon olnud suhete säilitamise soov või sõltuvus teo toimepanijast mehest. Nad olid kas emotsionaalselt või rahaliselt tollest mehest sõltuvad ja selle tagajärjel seksuaalaktidesse kaasatud, sageli võrgutades või pakkudes omaenda lapsi mehele, et rahuldada tema

vajadusi. Mõnikord toimivad nad kartusest enda turvalisuse pärast, olles mehe poolt ähvardustega osavõtjaks kaasatud.

Nendel juhtudel, kus ahistajateks on olnud bioloogilised emad, ei ole poisid julgenud ahistamist avalikustada. Alles tugeva surve järel asjassepuutuvatelt isikutelt on need lapsed tunnistanud ahistamist ema poolt, kes on seejärel üles tunnistanud oma teod.

Organiseeritud pedofiilia

Pedofiilia üha laialdasemat levikut soodustab **seksurism**, lausa üllatav on, kui aktiivsed võivad pedofiilid olla, et oma ihasid rahuldada. Mõned pedofiilid sõidavad lasteahistamise eesmärgil ringi välismaal. Mõned võivad ohvrid endaga kaasa võtta, mõnede puhul on teada, et nad valmistavad ligipääsu ohvritele ette, tavaliselt interneti teel, kuid enamus otsivad kohti, kus neil on lastele, sh lapsprostituutidele lihtne ligipääs.

Teatud riikide ligitõmme tugineb teatud teguritele, sealhulgas madal vanuseaste või taluvuspiir nõusolekuks seksiks lastega, ebapiisav seadusandlus või väheste ressurssidega seadusejärelvalve ja olemasolev seksitööstus. Samuti on oluliseks teguriks vaesus, ja riigid, kus looduslikud või majanduslikud katastroofid on põhjustanud suure arvu haavatavaid lapsi. Mõned lasteahistajad sihivad kaalutletult neid riike, kus lapsed on oma vanuse kohta füüsiliselt vähemarenenud. Teadaolevalt reisivad pedofiilid Ida-Euroopas (eriti Tšehhi Vabariigis ja Rumeenias), Kagu-Aasias (eriti Tais, Kambodias, Filipiinidel ja üha enam Vietnamis), Indias, Brasiilias ja Kuubal. Samuti on populaarsed Hispaania ja Kreeka.

Pedofiilide organisatsioon

Siinkohal olgu toodud mõned tuntuimad nendest, sest enamuses on selline organiseeritud tegevus ikkagi varjatud.

Põhja-Ameerika Meeste-Poiste Armastuse Assotsiatsioon (North American Man - Boy Love Association - NAMBLA) moodustati 1978.a Bostonis. Samal aastal pidas see oma esimest rahvuslikku konverentsi, kus osales üle 200 inimese 15-st osariigist ja 3 Kanada provintsis. Konverents kasvas välja kaitsekomiteeks, mis moodustati 24 mehe jaoks, keda süüdistati osalemises “poiste prostitutsiooni” ringis. See kaasas lapsi, kes elasid kasuperedes. Nad väitsid, et mehed olid motiveeritud armastusest, mitte rahast. NAMBLA propageerib pedofiiliat kui elustiili.

Rene Guyon'i Ühing - on saanud nime endise kohtuniku järgi, kes oli üle 30 a ametis Tai Ülemkohtus. Ta oli samuti mitmete raamatute ja artiklite autor, mis käsitlesid inimeste seksuaalsust, s.h. laste oma. See moodustati 1962.a seitsme paari poolt loengu ajal inimlikust seksuaalsusest. Ühing on propageerinud oma suvelaagrite programmi oma liikmete tütardele. Nende judinaid tekitav moto on: "Seks kaheksandaks eluaastaks või muidu on liialt hilja". Nad aitavad igati kaasa nende seaduste tühistamisele, mis keelustavad pedofiiliat. Näiteks soovivad nad, et täiskasvanud oleksid suutelised teostama anaalseksi nelja-aastaste lastega. Samuti väidavad nad, et lapsed, kes teostavad oraalseksi täiskasvanutel, lõpetavad põidlaimemise. Nende järgi peaks mehed suutma seksida juba 10-aastaste tüdrukutega.

Lapsepõlve meelelisusering (Childhood Sensuality Circle - CSC) - moodustati 1971.a pensionile jäänud sotsiaaltöötaja poolt, kes nimetas ennast Valida Davila'ks. CSC on välja andnud erinevaid trükiseid nagu "Porno lastele" ja "Kirjad imevalt Lucy'lt, vanuses 11 aastat." Nad on läinud isegi nii kaugele, et koostada "Laste seksuaalõiguste seaduseelnõu."

Pedofiilide Infovahetus (Pedophile Information Exchange - PIE) - Olles pärit Inglismaalt 1974.a, on PIE sellistest gruppidest üks enam tuntuid. Nad väidavad, et "igasugune kahju lastele on põhjustatud ühiskonna ja seaduste poolt" - eksisteerivate keeldude tõttu laste seksuaalsuse suhtes. PIE ühendas 1977.a oma jõud "Pedofiilide vabastustegevusega" (Pedophile Action for Liberation - PAL), kui PAL laiali saadeti. 1977.a Londonis, kui PIE "kapist välja tuli" tekkisid peaaegu tänavarahutused. Rahvas karjus: "Tapke nad! Tapke nad!". Oma kõrghetkel oli PIE-l ainult 250 liiget, kuid see oli üks tuntumaid organisatsioone.

„Poistearmastajad“

Vaadake näiteks kodulehekülge www.boylover.net.

Tänu internetile sai pedofiilia võimsa impulsi rahvusvaheliseks levikuks ja omab kriminaalset olemust. Vene võrgus võib leida "Venemaa poistearmastajate (*boylover*'ite) assotsiatsiooni" suuremahulise saidi, mis eksisteerib täiesti legaalselt kui Ülemaailmse poistearmastajate assotsiatsiooni osakond. Võõrkeelse sõnaga püüdsid saidi loojad maskeerida neid, keda tavaliselt nimetatakse pedofiilideks. Selle liikmed kinnitavad, et "nad on sõpruse poolt lastega". Kuid seejuures nõuavad nad

millegipärast “seksuaalse individuaalsuse vabadust” poiste jaoks. Sai “kaanel” ilutseb alasti laps. Üldligipäresetav jututuba vestab “armastusest poiste vastu”, erootilistest fantaasiatest, üksikasjalikust pedofiilide saitide ülevaatest ja tutvustab professionaalset äriplaani, kuidas saada kasumit kauplemisest lastepornoga internetis. Märkimisväärne on see asjaolu, et saidi loojad ei varja end karvavõrdki. “Boylover’id erinevad pedofiilidest vaid agressiivsuse astme ja kavaluse poolest”, kinnitab tuntud vene sekspatoloog professor Aleksandr Palejev, “kuid nad on samasugused lastevõrgutajad, haiged inimesed”.

Seadusjärelvalve, mis puudutab seda liiki gruppe, on väga keerukas, kuna need toimivad enamjaolt salastatult. Et need grupid tegelevad laialdaselt pornograafiaga, siis on lastepornoga seotud seadusaktid kõige enam levinud moodus, kuidas nende ühendustega võidelda. Pedofiilide organisatsioonid seisavad laste seksuaalse ahistamise keelustamisega seotud seaduste tühistamise eest, sest need seadused eksisteerivad noorte inimeste kaitseks. Mõned seadused, mis neid enim häirivad, on seksuaalne rünne, kutse seksuaalsele puudutamisele, seksuaalne vahelesekumine jne.

Pedofiilid Eestis

Autor viis läbi uurimuse 13-ne meesisikuga, kes on süüdi mõistetud laste seksuaalse väärkohtlemise eest, kellel on kohtuprotsess pooleli või kelle suhtes eeluurimine veel kestab. Intervjueeritavate leidmine oli problemaatiline, kuna tegemist on inimese jaoks raske ning õrna teemaga. Seksuaalsus on intiimne valdkond ning sellest ei taheta tavaliselt rääkida - seda enam nendel juhtudel, kui on tegemist seksuaalhälbega isikutega. Uurimuse eesmärk oli välja selgitada, millised on pedofiilide seksuaalse käitumise iseärasused kuritegude toimepanemisel. Samuti uuriti, kuidas nad ise oma seksuaalset käitumist hindavad ja iseloomustavad; seda, kuidas nad ise suhtuvad vägivalda ning vägivalda kasutamisse seksuaalkontaktides lastega. Allpool on toodud enamiku nende intervjuude ja vastavate kohtuasjade kokkuvõtted.

Pedofiil A: 30ndates, abielus, 2 last, 2x kõrgharidus

Käitumise kirjeldus: A rahuldab oma sugulist kirge ebaloomulikul viisil, kasutades kuue kannatanu lapsealisusest tingitud abitut seisundit. Vanim ohvritest oli perekonnatuttava 8a tütar ning noorim oli pedofiili enda tütar, kes kuriteo toimepanemise ajal ei olnud veel 2-aastane. A puudutas kätega läbi riiete laste suguelundeid. Seejärel, näidates isiklikku eeskujut, olles laste ees alasti, lasi lastel endid lahti riietada, seejärel lakkus keelega kahe tüdruku suguelundeid. Hõõrus oma sugutit 5a lapse häbeme vastu ning oli sellest tegevusest niivõrd erutunud, et jõudis seemnepurskeni. Laste reaktsioon seda nähes oli vastikuse väljendamine.

A huvi tütarlaste genitaalide vastu algas juba 10-aastaselt ning ta üritas igal võimalusel seda piirkonda näha ja katsuda. Peale abiellumist, 21-aastasena, kui sündis esimene laps, algas lastega tihedam suhtlemine. A kutsus ümbruskonna lapsi, kes olid enamasti 11-12-aastased, endale külla, ta otsis haavatavaid lapsi, kaasates mitu last üheaegselt seksuaalsetesse mängudesse. A luges neile ette erootikaajakirja "Maaja", võimaluse korral puudutas "kogemata" laste suguelundeid. Tema tegevuse eesmärgiks oli vaadata ja puudutada tüdruku kliitorit ning selle stimuleerimise teel teada saada, kas laps tunneb sellest mõnu ja naudingut ja kas ta näitab seda ka kuidagi välja. Oma eesmärgini jõudis A väga vähestega. A oli väga kannatlik, ta iseloomustas oma tegevust sõnadega: "Nagu ämblik punun oma võrke, ükskord mängisin, ei läinud nii kaugele, teinekord mängisin jälle, aastate viisi, need lapsed käisid mitu aastat enne, kui seksuaalsetele teemadele üldse läksin". A peab ennast ise pedofiiliksi ja avaldab arvamust,

et see võib olla geenidega edasi antud tema bioloogiliselt isalt, kes teda ei kasvatanud, kuid kellele olid samuti noored tüdrukud meeldinud.

A on klassikaline fikseerunud pedofiil. Tema huvid, käitumine ja fantaasiad on suunatud väikestele lastele. Ta lõi nendega isiklikud suhted, tundis ennast nendega koos olles sotsiaalselt kompetentsena. A ei ähvardanud lapsi füüsiliselt ega tekitanud neile vigastusi. Ta manipuleeris lastega ja võrgutas neid, kasutades ära laste normaalset huvi seksi vastu. Ta võttis ette riskantseid mängu isegi teiste täiskasvanute majas viibimise ajal. Autor arvab, et risk suurendas tema võimu- ja naudingutunnet. A kasutas väga selget jahipidamise mustrit, ta tegi kindlaks, kus lapsed elasid, kas nad olid vastuvõtlikud ja seejärel lähenes neile võrgutamise eesmärgil, et rahuldada oma seksuaalihasid. Ta jahtis lapsi oma vajaduste rahuldamiseks, pani neid ennast usaldama, et seda usaldust siis kuritarvitada.

Pedofiil B: 60ndates, lahutatud, kolm last, 2x kõrgharidus

Käitumise kirjeldus: B rahaldas korduvalt sugulist kirge nelja aasta vältel oma naise lapseealise tütrega tema 6. eluaastast alates. Astus lapsega korduvalt sugulisse vahekorda, istudes ise tugitoolis ja võttes tüdruku süle, seljaga enda poole. B võttis lapsel eelnevalt aluspüksid jalast ning viis sellisel kujul läbi suguühete. Samamoodi käitus B lapsega voodis pikali olles. B käskis tüdrukul voodis selili olla ning lakkus tema suguelundeid.

B ahistas seksuaalselt ka oma lapseealist sugulast, püüdis last suudelda, pannes eelnevalt tema käe oma püksi, kus tüdruk pidi tema peenist katsuma. Samuti hüpitas teda süles vastu oma suguelundit.

Intervjuerimisel selgus, et B pidas ennast seksuaalset harimatuks, ei osanud naistele läheneda, kartis naisi, abiellus väga hilja. Intervjueritav teatas, et ta ei ole kasutütre suhtes mitte mingisuguseid seksuaalseid tegusid toime pannud. Laps oli ise seksi suhtes ettevõtlik ja julge, hõõrus ise ennast tema vastu ja ronis talle põue ja süle, suguühet temaga ei toimunud. Peab politseisse pöördumise põhjuseks kättemaksu ning naise armukadedust. Ennast pedofiiliks ei pea, samuti ei pea ennast vägivaldseks, kasutütre suhtes ei kasutanud kunagi füüsilist jõudu. Tunneb heameelt, et saab lastega väga hästi läbi, oskab nendega suhelda, on töötanud õpetajana.

Autori arvates lükkab B kogu vastutuse toimunu suhtes lapsele, kes tegude toimepanemise ajal oli kõigest 6-10-aastane. B ei suuda seletada, miks ta siis "lapse lähenemiskatsetele" reageerimata ei jätnud. Iseloomulikult pedofiilsele käitumisele vähendab ja pehmendab B oma teguviisi. Autor arvab, et B rahaldas lapsega oma seksuaalihasid seetõttu, et ei suutnud rahuldust pakkuvaid seksuaalsuhteid luua oma abikaasaga. B lausus ise: "Ma ei oska teha eelmängu, ma ei suuda naist pilve peale viia". Seksuaalvahekorras olles jõudis ise kiiresti rahulduseni, naist pidas külmaks ja ükskõikseks, kes ei jaganud talle hellust. Selle asemel, et tegeleda oma seksuaalelu probleemidega, oli tal lihtsam pöörduda lapse poole, kasutades selleks just sobivalt väikest kasutütart. B ei kasutanud vägivalda - seda ei olnudki vaja, kuna laps usaldas teda, samuti ei saanud laps aru, mida temaga tehakse.

Pedofiil C: 30ndates, vallaline, lapsi ei ole, põhiharidus

C on juba 4x kohtulikult karistatud seksuaalkuritegude eest.

Paar näidet C käitumisest seksuaalkuritegude toimepanemisel.

1. Ta tungis alkoholihoobes olles vägistamise eesmärgil kallale 19-aastasele tütarlapsel, surus talle teravaotsalise eseme, mida ise nimetas noaks, vastu külge, ning tapmisega ähvardamise abil ja kannatanut tugevalt kinni hoides sundis põlvili laskuma ning viis oma suguorgani kannatanule suhu. Seejärel, tapmisega ähvardades, astus ta kannatanuga erinevaid asendeid kasutades kaheksal korral vägivaldsesse suguühendusse. Samuti pani mitmel korral oma suguelundi kannatanule suhu ja pärakusse.

2. Ta palus 13a poisil endale teed juhatada, haaras poisil käest kinni ning viis mahajäetud hoonesse. Ähvardades tapmisega ja noaga löömisega, astus poisiga sugulisse vahekorda päraku kaudu, samuti rahuldas oma sugulist kirge ebaloomulikul viisil, pani oma suguti alaealisele suhu, jõudes ejakulatsioonini.

C hakkas oma sõnade järgi masturbeerima 5 a. - see juhtus peale seda, kui u 20-ne naisterahvas viis ta lasteaia paviljoni, võttis talt püksid maha, katsus ja imes tema suguelundit. 15a oli tal meesoost alaealise sugulasega anaalne seksuaalvahekord. C ise rääkis oma suguelust järgmist: "Mul olid rohkem väärastunud seksuaalfantaasiad-vägistamised. Ma ei saa seksuaalset rahuldust tavalisest vahekorrast, pean kas vägivalda ette kujutama või siis seda kasutama. Normaalne seksuaalakt ei tähenda mulle midagi. Ei oska öelda, miks mul seda vägivalda vaja on. Mul on vaja kontakti isikuga, mul on vaja uut fantaasiat. Ma lähen linna, valin välja ohvri, ma võtan ohvri kinni, mulle aitab sellest et ma ohvriga kontakteerun. Mulle on vaja, et ta kardaks mind. Mul on kogu aeg üks ja seesama käekiri. Võin oma mälus kuu aega ühte inimest vägistada, aga see tüütab ära, siis on mul vaja uut materjali. Mind erutab just see füüsiline kontakt, mind ei eruta see suguline moment, vaid see, kui ta ehmatab ja kaasa tuleb, see moment on mulle tähtis. Mina ennast haigeks ei tunnista, minu jaoks on see normaalne, mind see ei häiri. Kui see mulle ei meeldiks, siis ma seda ei teeks. Peale kuriteo toimepanemist tunnen end normaalselt, hästi, hea tuju on. Võib öelda, linnukese võib kirja panna. Peale seda olen koju läinud, teekat vaadanud, õlut joonud, elu läheb edasi..."

C arvab, et, kui on selliste kuritegude eest karistatud, ju ta siis on pedofiil. C ise peab oma kuritegelikku käitumist sõltuvuseks. Hiljem eneserahuldamisel elab kõik uuesti detailselt läbi. C kannab karistust vanglas kolmandat korda, vanglas on ta viibinud kokku peaaegu 9 aastat. Nüüd ootab teda 4 a pikkune vangistus 13a tüdruku seksuaalse

väärkohtlemise eest. Kui enamasti eelistab pedofiil ohvrina üht sugu, siis C ohvrid on olnud nii alaealised poisid (13-16a), tüdrukud (13a) ja täisealised neiud (18-19a) C-I on diagnoositud histoorialist isiksusehäiret (F60.4) seksuaalse väär-suunilusega. Tundeelult on C labiilne, kergesti erutuv ja ärrituv. Tema iseloomus on avaldunud egotsentrilisus, fantaseerimise kalduvus, demonstratiivsus ja manipuleeriv käitumine.

C hindab oma seksuaalset orientatsiooni heteroseksuaalseks. Homoseksuaalsete rünnete puhul on olnud domineerivaks seksuaalsest agressioonist saadav erutus, aga mitte homoseksuaalsed stiimulid. C esinevat seksuaalsuuniluse häiret nimetatakse seksuaalseks sadismiks (F 65.5). Häire väljendub sadistlike ja vägivaldsete elementide domineerimises seksuaalse erutuse saavutamisel, võimetuses saavutada orgasmi normaalsel suguaktil ja tema vägivaldses seksuaalkäitumises. Autori arvates on C retsidiivne ja ohtlik kurjategija, kuna viimane valib oma ohvrid spontaanselt ning kasutab ka vägivalda.

Pedofiil D: 40ndates, haridus 7 klassi, vallaline

Käitumise kirjeldus: 4 aasta jooksul väärkohtles D seitset lapsealist poissi mahajäetud majades. D oli asotsiaalsete eluviisidega, ehki tal oli kodu ema juures olemas, ta ei ole kunagi töötanud. Ka poisid kellega D suhtles, olid asotsiaalsed, elasid tänaval ja mahajäetud hoonetes. Olles seksuaalkontaktides, lasi D põhiliselt imeda oma suguelundit või oli poistega anaalses vahekorras. D ähvardas lapsi vägivald kasutamise ja tapmisega, kui nad talle ei allu. Vahel pakkusid lapsed ka ise oma teenust, et liimi nuusutamiseks raha teenida. Tänapäevaks kannavad kaks tema ohvrit karistust mitme inimese tapmise eest. Üks noormeestest on toime pannud seksuaalkuriteo endast nooremate poiste suhtes.

Ehkki autoril on D-ga olnud tööalased kokkupuuted 6 a tagasi, teatas mees, et ta ei ole ühtegi last mitte kunagi seksuaalselt väärkohelnud, tal on olnud ainult ühe 16a poisiga suhted. D kohta on teada, et ta on viibinud Tallinna Psühhiaatriaiglas 39 korral. D-l on diagnoositud orgaaniline isiksusehäire psühhopatatsiooniga, orgaaniline kesknärvisüsteemi kahjustus ning alkoholisõltuvus. D on tunnistanud süüdimatuks ning ta on kolmel korral (kokku 8 a) viibinud sundravil. D tunnistab, et talle meeldivad lapsed, et on neid palju aidanud, andnud neile raha, kuna on neist kahju olnud. D kaitseb ja õigustab ennast primitiivselt, mingit kahetsust ja süümeppiina ei avalda. D teatas, et teda ennast väärkohtles 5 aasta vanuses anaalselt tema sugulane.

Pedofiil E: 30ndates, keskeriharidus, elas vabaabielu, lapsi ei ole

E oli juba 2x karistatud laste seksuaalse väärkohtlemise eest.

Käitumise kirjeldus: Mitme aasta vältel rahaldas E süstemaatiliselt, 1-2x nädalas, tavaliselt puhkepäeviti, oma sugulist kirge ebaloomulikul viisil viie lapsealise (6-11a) poisi suhtes. Arvutimängude ajal sundis E kaotuse puhul tema poolt kehtestatud reeglite järgi poistel järk-järgult maha võtma üleriideid. Seejärel katsus alasti poisi suguorganeid. Juhul kui poiss keeldus sellest, maksis talle raha summas 10-25 krooni või sidus käed hommikumantli vöö, pesunööri või rihmaga selja taha kinni, tekitades sellega füüsilist valu ning katsus poiste suguorganeid. E palus ka poistel oma suguelundit katsuda.

Vabanemisjärgsel perioodil tegutses pedofiil E samamoodi, pannes kuritegusid toime oma autos või kodus nelja 11-13a poisi suhtes, katsudes nende suguorganeid. Samuti näitas mees korduvalt lastele pornograafilise sisuga videoklippe -ja filme.

E oli naisterahvaga sugulises kontaktis 27 aastasena, kuid ta alustas seksuaalkontakte poistega tunduvalt varem. E ise teatas intervjuu andmisel, et lapsed teda seksuaalselt ei eruta ja ta ei ole nendega kunagi olnud seksuaalsuhetes. Samuti ei pea ta ennast pedofiiliks. Oma käitumiselt on E ennastõigustav, lastega arvab end hästi läbisaavat. On töötanud arvutiklubis ning lastega palju suhelnud, on neid aidanud, kuna on neist kahju olnud. Poisid käisid tema juures kodus arvutiga mängimas ning tema arvamuse kohaselt ei tule lapsed korduvalt selle inimese juurde, kes neid halvasti kohtleb. E-le meeldiks ka edaspidi koos lastega töötada. Praegu 2 a pikkust karistust kandes suhtleb ta kirja teel 15a poisiga, kellele on sõbraks. Kuna autoril on E-ga olnud varasemad kokkupuuted ning meeles ka eeluurimise ajal temapoolne süü ülestunnistamine, ei saa pedofiili hinnangut oma käitumise kohta päris tõesena võtta. E-le ja enamusele pedofiilidele on üldse iseloomulik oma tegude eitamine - kas siis selleks, et petta ennast, või jätta teistele endast parem mulje.

Pedofiil F: 30ndates, vallaline, lapsi ei ole, keskharidus

F oli juba 3x kohtulikult karistatud.

Käitumise kirjeldus: F pani esimese kuriteo toime 18a tütarlapse suhtes, keda ähvardas noaga ning rahaldas sugulist kirge ebaloomulikul viisil. Järgmistel kordadel olid ohvrid nooremad, F tungis neile ootamatult kallale, kuid oma soovi end seksuaalselt rahuldada ei viinud täide. F väitis vestluse ajal, et eelistatud seksuaalpartnerid võiksid olla temavanused naised, kuid varem oli see aga teisiti. Varem olevat olnud huvi noorte tüdrukute vastu, 11a olevat olnud liiga noor, aga 13a tüdruk tundus vanuselt paras. Huvi noorte tüdrukute vastu oli kadunud peale psühhiaater-seksuoloogi külastamist, kellega vestles politsei soovitusel paar-kolm korda, rohkemaks ei jätkunud lihtsalt raha. Ehkki vestlused tundusid sellel hetkel ebaseaduslikud, olid need pannud mõtlema, mis on õige ja mis vale. Ohvrid, keda F ootamatult ründas, olid talle kõik juhuslikult ette jäänud võõrad tüdrukud, noorim 12a ja vanim 18a. Viimased kuriteod pani F toime oma maja trepikoja liftis, kus püüdis tütarlapsi kinni hoides neid suudelda ja katsuda.

Juba kuu aega pärast 3a vangistuse ärakandmist hakkas F uuesti tegutsema. Ehkki kaks viimast kuritegu kvalifitseeriti avaliku korra rikkumistena, oli autori arvates teo motiiviks seksuaalse rahulduse saamine, mida F ka ei eitanud. F tunnistab, et rünnakud muutusid oma iseloomult jõhkramast leebemaks, esimesel korral kasutas ähvardamisel nuga, ülejäänud kordadel vaid kinnihoidmist. Tema eesmärk ei olnud haiget teha. F ise andis oma käitumisele järgmise hinnangu: "Tol hetkel tundus nii toimida kõige kindlamana. Ohvrid olid lihtsalt valel ajal vales kohas. Ma ei olnud kunagi kindel, et vahekord õnnestub, proovisin, äkki õnnestub." F käitumisest on teada ka juhused, mil ta jälitas 11-12a tüdrukuid tänaval, neil lihtsalt järel kõndides. Samuti meelitas ta oma koju tütarlapse, väites, et otsib oma 4a tütrele (keda tal ei ole) hoidjat. Oma teguviisi F põhjendada ei oska, kuid nõustub asjaoluga, et need olid ajendatud soovist saada seksuaalset rahuldust. Intervjueerimise ajal avaldas F, et ta ei saavat ise ka üldse aru, miks ta nii rumalalt toiminud oli.

Autori arvates, on F-il olnud raske kontakti saada omaealiste tütarlastega, F on kinnise ja tagasihoidliku iseloomuga, mis on takistanud tal normaalseid suhteid luua. F ajendas kuritegusid toime panema seksuaalne rahuldatus. Ohtlikuks muudab F-i asjaolu, et oma ohvrid valis ta spontaanselt ning kasutas ka vägivalda.

Pedofiil G: 30ndates, keskeriharidusega, vallaline

Käitumise kirjeldus: G pani kuritegusid toime laste suhtes 7 aasta jooksul, tema iseloomulikuks käitumisjooneks oli lastekodu-ja tänavalaste (poiste) - vanuses alates 8. eluaastast - oma koju ööbima kutsumine ning seejärel nende suguelundi imemine. Vahele tegi ta poistele massaaži, vaatas koos lastega pornograafilise sisuga filme. Ta olewat tundnud juba lapsepõlves, et on teistest erinev ning see tekitas temas segaseid tundeid. G seksmängud algasid 5a, mil ta uuris teiste laste keha ning genitaale, 10a tegi teiste omavanuste poistega üksteisele suuseksi. Täiskasvanuna otsis G korduvalt psühholoogilist abi pedofiilia probleemile, kuid ei leidnud mõistmist. G teatas oma suhete kohta poistega: "Otsisin emotsionaalset kaifi, minu õnehormoonid hakkasid siis tööle, kui olin koos poisiga, sõbrustasin temaga, olin nagu armunud. Muul ajal tundsin ennast kogu aeg õnnetuna."

G avaldas, et kui ta mõistetakse pikkadeks aastateks vangi siis temast, nõrga psüühikaga inimesest, võib saada vägivaldne maniakk. Vestluse läbiviimisel püüdis G autoriga manipuleerida ning soovis, et lindistusi kuulaks kohtuprotsessil osalev prokurör, millest muidugi keelduti. Autor leiab, et, kui G poleks pedofiil, võiks ta olla kelm, talle on omane "suurepärase" manipuleerimise oskus ning püüdnud end ohvri rollis näidata. G-le kuulub mõte: "Minust sai pedofiil nendel samadel põhjustel, miks lastest said ohvrid."

Authori hinnangul otsis G poistega seksuaalkontakte seetõttu, et ei omanud neid omaealistega. G-l olewat töökohtadel olnud tihti konfliktid ning teda on mitmeid kordi seetõttu vallandatud. Tal puuduvad normaalsed sotsiaalsed kontaktid oma perekonnaga, tal ei ole omaealisi sõpru. Suutmata luua tavapäraseid kontakte, on ta pöördunud laste seltsi, sest selline suhtlemine ei nõua temalt pingutusi. G on väitnud, et eelkõige otsis ta sõprust, ta armastas lapsi ja ei olnud nende suhtes vägivaldne.

Pedofiil H: 30ndates, keskeriharidus, vallaline, lapsi ei ole

Käitumise kirjeldus: H tarvitas oma kodus ja 9-korruselise maja trepikojas korduvalt lapseealisi poisse enda seksuaalse rahuldamise eesmärgil, imedes nende suguelundeid. Tema tuvastatud ohvrid olid kuus poissi vanuses 5a kuni 14a. Vastavalt kohtupsühhaatrilise ja kohtuseksuoloogilise komplekseksperitiisi tulemusele esinesid H-l seksuaalsuunitluse häired, mida nimetatakse pedofiiliaks, samuti oli ta tegude toimepanemise ajal süüdivusseisundis.

H seksuaalelu algas varajases lapsepõlves. Puberteedieas elas koos meesterahvaga, kellega olid seksuaalsuhted. On käperdanud 12-13-aastaselt oma paar aastat nooremat õde, onaneeris lapsena mitu korda päevas. Meeldis nuusutada poiste kantud aluspükse - hea, kui need olid rohelist värvi. H tegi oma kodus veebikaameraga alasti poistest pilte, samuti jäädvustas poiste seksuaalset väärkohtlemist, katsumist ja suguelundi imemist. Arvutis hoidis pornopilte lastest. Interneti teel suhtles teiste pedofiilidega Eestis ja mujal. Oma suhetes ei kasutanud H vägivalda, lausa vihkavat seda. Teda erutas seks poistega kohtades, kus oli oht "vahele jääda": trepikojas, arvutiklubi WC, pargis. 5a poisi seksuaalne väärkohtlemine oma maja trepikojas H-le saatuslikuks saigi, tähelepanelik naaber teatas juhtunust politseisse.

Autori arvates oli H lastega samastunud; omades seksuaalsuhteid ka täiskasvanud naiste ja meestega, pöördus ta ikkagi laste poole, käitudes ise samuti nagu laps. H otsis lastelt sõprust. Tal oli ka oma lemmik, kellega loodab peale vanglast vabanemist edasi suhelda, mis näitab, et oma tegude ohtlikkusest ei ole ta aru saanud.

Kokkuvõte juhtumianalüüsides

Küsitletutest noorim väärkohtleja oli 25 aastane ja vanim 62 aastane. Selgus, et vananemine ei ole pedofiilile oma tegevuses takistuseks, ta võib tegutseda igas vanuses, ka kõrges eas. Pedofiilide hulgas on kaks kõrghariduse omandanud isikut ja ka algharidusega isik. Seitse isikut 13-st ei kannatanud lapsepõlves mittemingsuguse väärkohtlemise all, nelja isikut väärkoheldi füüsiliselt ning kolm isikut olid lapsepõlves seksuaalselt väärkoheldud. Enamus pedofiile olid vallalised, kaheksa isikut 13-st. Ainult neljal pedofiil oli lapsed, üks pedofiil oli ahistanud oma tüdruku, kaks pedofiili kasutütreid. Eelistatamad ohvrid olid poisid, 13-st pedofiilist 9-l. Üks pedofiilidest väärkohtles mõlemast soost lapsi. Pedofiilide koguhulgast olid 10 isikut varem kohtulikult karistatud, 8 neist ka varasema seksuaalkuriteo eest, mis näitab, et pedofiilid on väga retsidiivse käitumisega.

Autori arvates ei ole olemas tüüpilist pedofiili, neil on küll teatud ühised käitumise- ja iseloomujooned, kuid samas ka väga mitmeid erinevusi. Põhiline ühendav joon neis on seksuaalne huvi laste vastu. Mitmed pedofiilid rõhutavad lastega suheldes sõprust, valdavalt on tegemist üksikute inimestega, kellel pole omavanuseid sõpru. Tänaval vastu tulles ei tunne me neid ära välimuse järgi, küll, aga saame õppida pedofiile paremini tundma neid uurides ja jälgides, et nende vastu tõhusamalt võidelda.

Mida ütlevad eksperdid

Pedofiiliast ja pedofiilidest

Ekspertide arvates võib lapsepõlves aset leidnud seksuaalne väärkohtlemine mõjutada pedofiilsete kalduvuste avaldumist - sellisel arvamusel olid enamuse 25st uuringus osalenud erineva valdkonna asjatundjast. Psühhiaater-seksuoloog arvates võib see olla arvestatavaks riskiteguriks pedofiilsete kalduvuste avaldumisel. Ekspertid peavad pedofiiliat enamasti seksuaalsuunitluse häireks, kahe eksperti arvates on pedofiiliale iseloomulikuks ka mõningad sõltuvushäiretele iseloomulikud jooned.

Küsimusele, kui palju võib Eestis pedofiile olla, vastasid enamuse eksperdid, et ei oska seda öelda, kuna ei ole tehtud vastavat statistikat. Psühhiaater-seksuoloog arvates võib pedofiilne seksuaalorientatsioon olla 1-2%-l meestest, kelledest viiendikul võiks see realiseeruda konkreetse seksuaalkäitumisena.

Prokuröri arvates, kellel on 17-a töökogemus, on pedofiilia puhul tegemist seksuaalorientatsiooni häirega, mis vajab kombineeritud sekkumist. Vangistuse pikkus ei ole seotud vastavate kuritegude lõpetamisega, kui sellega ei kaasne muu sekkumine. Psühhiaater, kes on oma alal töötanud 28 a, arvab, et pedofiili tuleks esimesel korral vangistada, teisel korral pikemalt vangistada ning kolmandal korral võiks seadustada sundkastratsiooni. Vanglaametniku arvamus kohaselt peaks pedofiili karistama selliselt, mis välistaks edasiste kuritegude toimepanemise. Vastavalt käitumise mõjutatavusele tuleks keskenduda kas ravile, käitumise muutmisele või võimalikult pikaajalisele isolatsioonile, kui käitumuslikku muutust ei ole võimalik saavutada või, vaatamata ravile, ei ole uue kuriteo risk vähenenud. Samuti arvati, et karistusega paralleelselt peaks vanglas toimuma ravi, mis seisneb pedofiili seksuaalsete impulsside kontrollimises, mahasurumises või sugutungi madaldavate ravimite tarbimises.

Ekspertide üldine arvamus on, et karistamine pedofiili ei muuda - võib teda küll hoida vaos, aga ei muuda. Samuti arvatakse, et pedofiili karistamisest võib olla kasu ainult juhul, kui ta saab samaaegselt ka ravi. Retsidiivsus on 10-40%, mis oleneb meditsiinilise ja psühholoogilise sekkumise olemasolust ja kvaliteedist.

Peale vanglast vabanemist ei peaks pedofiili asukohta teatama piirkonna elanikele, küll aga peaksid sellest teadma politsei, lastekaitsega tegelevad ametnikud, sotsiaalasutused, kes peaks pedofiili tegevuse võtma

järeilvalve alla. Vajalik oleks teostada taustakontrolli isikutele, kes töötavad lasteasutustes. Teisalt tegutsevad pedofiilid enamasti perekonnas, kus asjade seis on niigi teada. Pedofiilid planeerivad oma tegevust ja valivad sellele vastavalt oma elukutse või tegevusala; kui kodukandis on "märk küljes", siis siirduvad nad lihtsalt kaugemale ohvrite otsingutele. Järgmiseks sihtgrupiks on tänavalapsed, kelleni info ei jõua.

Valdav osa ekspertidest on seisukohal, et Eestis peaks olema seksuaalkurjategijate register.

Psühhiaater-seksuoloogi arvates ei saa pedofiilse häire väljakujunemist indiviidil kuidagi ennetada. Preventiivse tegevusena tuleb kõne alla vaid probleemi teadvustamine. Kindlasti tuleks julgustada pedofiile vabatahtlikult pöörduma psühhiaatri või psühholoogi poole ilma, et neid ei ähvardaks paljastamine ja häbistamine. Ekspertide arvates, tuleks kindlasti hoiatada lapsi, õpetades neid pedofiilia ilminguid märkama. Neid tuleb õpetada ka juhtunust julgelt rääkima väljaspool perekonda, sest muidu nad perekonnasisese pedofiilia puhul kaitset ei leiagi. Kindlasti tuleks võidelda selle eest, et meil oleks vähem hooletusse jäetud lapsi, kes on pedofiilidele kergeks saagiks. Televisioonis võiksid olla harivad saated keha privaatsusest, õigustest ja enesekaitsest nii täiskasvanutele kui ka lastele. Tuleks seksuaalteadlikkust üldiselt tõsta, koolitada õpetajaid, sotsiaaltöötajaid, politseinikke ja meedikuid.

Pedofiilide ravist

Pedofiilide ravivõimalikkuse kohta arvati, et pigem on võimalik suunata pedofiile mõningal määral käitumist kontrollima, mis tagaks teiste inimeste õigused ja vabadused. Samuti arvati, et sarnaselt teiste seksuaalkurjategijatega on ilmselt võimalik medikamentoorselt alandada seksuaalkihku. Fikseerunud pedofiilide head ravitulemused on väikesed kogu maailmas, regresseerunud pedofiile on võimalik ravida. Lõplikult terveksravimine on küsitav, kuid kontrolli saavutamine pedofiilse käitumise üle on täiesti mõeldav.

Peamine raviviis mida teatakse, on psühhoteraapia, mis on mõeldud käitumusliku muutuse esilekutsumiseks, mida on võimalik kombineerida medikamentoorse sekkumisega st libiido langetamisega. Ravida on õnnestunud mujal maailmas mitte üle 10% täiskasvanute puhul ja 50% noorukite puhul, samasugune võiks see protsent olla ka Eestis. Sunniviisilist keemilist kastreerimist ei peeta inimõiguste rikkumise tõttu võimalikuks, küll aga vabatahtlikku, mis pidavat ka tulemusi andma, kuid kõrvalnähtude tõttu ravi tihti katkestatakse. Psühhoteraapia osas oleks

eelistatuid kognitiiv-käitumuslik teraapia; tähtis on stressi ohjamine, lihtsalt kontakt ja kontroll.

Eksperdid arvasid, et ei ole kindlaid objektiivseid kriteeriume, mille alusel saaks väita, et pedofiil on paranenud. Pidevalt toimuvad vaidlused selle üle, kas kurjategijad "väärivad" raviressursse, mida vastasel juhul saaks kasutada ohvritele. See tõusetub siiski tõsisest mõistmatusest. Pedofiilidele pakutaval "ravigil" ei ole neile muretut äraelamist võimaldava elu pakkumise ega nende stressi leevendamise eesmärki. Eduka ravi mõõdupuuks ei ole mitte õnnelik kurjategija, vaid pigem turvaline ohver. Kaasaegsed ravitehnikad on imetlusväärset edukad. Pikaajalise ravi läbivate retsidiivide tasemeks loetakse 6%. Ravimata isikute retsidiivide tase on, aga tunduvalt kõrgem, umbes 35%. Arvamusi on mitmesuguseid, osa spetsialistidest arvab, et retsidiivsus on 10-40%, mis on olemas meditsiinilise ja psühholoogilise sekkumise olemasolust ja kvaliteedist.

Peaks siiski pragmaatilisest vaatenurgast mõistma, et peaaegu kõik ajutiselt isoleeritud lasteahistajad lubatakse ühiskonda varem või hiljem tagasi, mille järel neil tekib võimalus kuritegusid uuesti ja uuesti toime panna. Pigem peame me nende pikaks ajaks lukustamise asemel andma neile oskused ja stiimulid, et hoida end hädast eemal. Sellist liiki kaalutlused väärivad karistuspoliitika radikaalset ümbermõtestamist.

Keemilisest kastratsioonist

Termini "keemiline kastratsioon" tõi kasutusele Arizona kohus 1982.a, kui arutas seksuaalkurjategijate ravi võimalusi. Ravimit - tsüproterooni (Androcur) kasutatakse Austrias, Kanadas, Rootsis ja Iisraelis. Just Iisraelist on tulnud viimased keemilise kastratsiooni uudised - seal saavad pedofiilia eest vangis mõistetud Iisraeli tervishoiuministeeriumi pilootprojekti raames tasuta preparaati dekaeptiili, mis surub maha seksuaalsed tungid, nii normaalsed kui ebanormaalsed.

Kaheksakümnendate lõpus tehtud uuringud näitasid, et kastratsioon mõjub agressiivsetele seksuaalmaniakkidele hästi – pärast vanglast vabanemist sooritasid nad sarnaseid kuritegusid üle kümne korra vähem kui nende kastratsioonita "saatusekaaslased". Saksamaal tehtud uuringust selgus, et kirurgiliselt kastratsiooniga lastepilastajatest kordasid oma tegu 3%, mitte-kastratsiooniga aga 46%. Ravimitega tehtud kastratsiooniga on saadud ka teistsuguseid, vähemale efektiivsusele viitavaid uuringutulemusi, ja seepärast on mõned teadlased hoiatanud, et kastratsioon pole universaalne vahend. Keemilise kastratsiooni pooldajate arvates on see ikkagi parem, kui mitte midagi.

Keemiline kastratsioon on näiteks Taanis pedofiilide ennetähtaegse vabanemise eeltingimuseks. Samuti kaalutakse keemilise kastratsiooni lubamist pedofiilide suhtes Uus-Meremaal.

Enamus laste seksuaalseid ahistajaid alustab noorelt: keskmine samasooliste pedofiilsete süütegude puhkemise aeg on seitsmeteistkümnenda eluaasta ringis. Sellel on selgelt tähtsad, järeltõus teha võimaldavad tähendused ravi- ja preventsiiooni-programmide jaoks.

Kuidas (paremini) edasi?

Selleks, et peatada väärkohtlemise levikut, on vaja lõpetada vaikimine. Igal lapse- või täiskasvanueas ellujääjal, kes räägib oma väärkohtlemisest, on väärkohtleja, keda saab takistada väärkohtlemast teisi lapsi. Inimesed saavad aidata seksuaalset väärkohtlemist peatada, õpetades lapsi end kaitsma, väärkohtlemise tunnuseid märgates ja lapsi kuulates. Saladuse ilmsiks toomise abil on võimalik rohujuuretasandil alustada ennetusprotsessi, rääkides seksuaalsest väärkohtlemisest, kuidas kaitsta lapsi ja takistada väärkohtlejalte laste juurde pääseda.

Ehkki on selge, et pedofiilid eelistavad seksuaalselt lapsi, on viisid, kuidas nad lapsi ahistavad, väga erinevad. Kuigi avalikus arvamuses leitakse, et pedofiilid on mehed, siiski on üha rohkem andmeid naisseksuaalahistajate kohta. Selgub, et enamus lasteahistajatest on lastele tuttavad ning sageli toimub see peresiselselt. Vaatamata sellele, et tegemist on väga latentse kuriteoliigiga, selgus pedofiilide organisatsioonide interneti materjale vaadeldes, et nad võivad olla väga kokkuhoidvad ning aktiivselt võidelda üksteise kaitsmise nimel ja „oma õiguste eest“, et paremini lapsi ahistada.

Autor tegi üllatava järelduse, et 38% küsitatud pedofiilidest oli erinevatel eluetappidel oma pedofiilsete kalduvuste ohjeldamiseks abi otsinud. See tähelepanek kummutab üldlevinud arvamuse, et pedofiilid tegutsevad nagu väärastunud maniakid ja ei anna oma tegudest endale aru. Pigem selgub, et tegelikult saab enamik pedofiile väga hästi aru, et nende seksuaalne käitumine - laste kuritarvitamine - on probleemiks nii ühiskonnale kui ka neile endile.

Uurimustulemuste põhjal võib teha ettepanekuid ennetustöö, pedofiilide ravi ja kohtlemise kohta, mis võiksid pedofiilia takistamisel ja levikul tagada mõningast edu:

- lasteasutustes pedofiilia probleemi tutvustamine, ohtude vältimisele tähelepanu pööramine, seksuaalkasvatus,
- pedofiilidega töötavate ametnike (politseinikud, prokurörid, kohtunikud, seksuoloogid, psühholoogid, psühhiaatrid, perearstid, õpetajad, kasvatajad, vanglaametnikud, kriminaalhooldusametnikud, sotsiaaltöötajad, lastekaitsetöötajad, jms) järjepidev koolitamine ja juhendamine,
- ravi propageerimine pedofiilide seas,
- ravi võimaldamine vanglas ja karistatud isikutele vabaduses,
- lähenemiskeelu kehtestamine – pedofiil ei tohiks läheneda ohvrile,
- pedofiilidel teatavatel ametikohtadel töötamise keelamine ning taustakontrolli kohustuslikkus lastega tegelevates asutustes,
- seksuaalkurjategijate registri loomine Eesti Vabariigis,
- karistuste karmistamine laste seksuaalse väärkohtlemise kuritegude eest,
- ühiskonnas pedofiilia vastaste programmide korraldamine,
- meedias pedofiilia probleemi avameelne kajastamine.

Verepilastuse ehk intsesti iseärasused

Margit Kõrgmaa, politseijuhtivinspektor

Intsest kui selline

Kuigi eelnev töö käsitles ka intsesti kaasuseid, peame seda niivõrd oluliseks teemaks (varjatud ehk latentne), et peatume peresisestel juhtumitel veel pikemalt.

Intsestiks loetakse varjamatut seksuaalset kontakti lähisugulasest ründaja ja lapse vahel. Varjamatuks seksuaalseks kontaktiks loetakse enesepaljastust (ekshibitsionismi), kirglikku suudlemist, rindade ja/või genitaalide käperdamist, vastastikust masturbeerimist, igasugust seksuaalvahekorda või selle katset. Eeltoodust lähtub, et intsest on kehalise seksuaalse väärkohtlemise erivorm, kus ründajaks võib olla kestahe vanem perekonna liige ja ohvriks on pereliikmest laps.

Intsest ehk verepilastamine kui lapse seksuaalne väärkohtlemine on üks raskemaid ja räigemaid kuritegusid, mis lapse suhtes on üldse toime pandud, sest kuritegu pannakse toime pere ringis lähisugulase poolt ning seda hoitakse rangelt perekonna „saladuses“.

Verepilastuslikud isad on tüüpilised lasteahistajad, kes ei pruugigi koguda lastepornograafiat ja kellega on kõige kergem hakkama saada, kasutades erinevaid psühholoogilisi nõustamisi. See tänapäevane seisukoht võib olla tõsi, kuid mitte alati toimiv.

On juhtumeid, kus verepilastajast isa on võrgutamist või „sissetungimist“ eelistavat tüüpi sättumuslik lapsepilastaja, kes abiellub ainult selleks, et saavutada ligipääsu lastele. Paljudel juhtudel on sellised isad ahistanud lapsi juba väljaspool abielu, või siis eelmistes „abieludes“. Säärased verepilastajad otsivad naise, kellel on juba lapsed ning kelle lapsed vastavad just verepilastaja soolisele ja vanuselisele eelistusele. Nende abielud ja suhted kestavad ainult niikaua kuni lastest ohvrid nende eelistustele vastavad.

Tänapäeva liberaalsemas ühiskonnas, kus esinevad vabaabielud, on verepilastajatel kergem kokku kolida vallaliste naiste ja nende lastega. Mõnedel juhtudel sellised verepilastajad vaevu suhtlevadki üksikemadega ja isegi ei teeskle romantilist tunnet ema vastu, vaid väljendavad otse oma soovi asuda „isa-rolli“ naise laste jaoks ning aidata peret materiaalselt.

Et püsida seksuaalvahekorras oma naisega, peab tõeline pedofiil looma fantaasia. Neis fantaasiates kasutavad mõned pedofiilid oma naiste riideid või siis käituvad ise nii kui väikesed lapsed. Kui aga laps on sündinud, siis

paljud intsestuaalsete kalduvustega mehed kas lõpetavad suhte hoopis või loovad uued seksuaalsidemed oma abikaasadega.

Mitmed lasteahistajatest isad ja elukaaslased on moraalselt valimatud inividid, kelle seksuaalprobleemid moodustavad ainult väikese osa nende kõigist probleemidest. Sellistel meestel puudub tegelik tõmme laste vastu, kuid lasteahistamisega tegelevad nad ainult seetõttu, et see on neile jõukohasem, võimalikum ja mugavam. Nad „tegelevad“ lastega mõnikord kodus, sest viimased on nende jaoks vaid võistlev faktor, mis tõmbab endale ema aega ja tähelepanu. Need on sageli egotsentrilised ja manipuleerivad inimesed, kes kategooriliselt eitavad igasuguseid süüdistusi enese vastu, või asitõendite ümberlökkamatuse korral kaebavad, et „vajavad abi oma probleemidele“.

Samas on aga naissoost laste seksuaalset kuritarvitajat väga raske, kui mitte just võimatu kindlaks teha. Paljude inimeste jaoks on suhted noore poisi ja vanema naisterahva vahel mitte niivõrd lapse seksuaalne kuritarvitamine kui just mingisuguse seksuaalse kasvatuses kombinatsioon. Pealegi on seksuaalsuhteid naise ja lapse vahel raske identifitseerida, sest naised on peamiselt laste eest hoolitsejad ja meie ühiskonnas võivad nad lapsi riituda, läbi vaadata, vannitada jne ilma vähemagi kahtlustuseta. Ilmne seksuaalne tegevus mõnedel juhtudel võib olla füüsiline ärakasutamine, mis on suunatud seksuaalselt stimuleeritud kehaosadele (genitaalid, rinnanibud jmt).

On ka juhtumeid, kus lisaks täiskasvanud naisterahvale võtab seksuaalsest ärakasutamisest osa ka täiskasvanud mees. Mõnikord võtavad naised omaks nn „õpetaja-rolli“, kus õpetavad alaealistele lapsohvritele seksuaalset aktiivust või käitumist.

Teatakse ka juhtumeid, kus naine on juhindunud oma tegevuses hoopis tõsisematest psühholoogilistest ja emotsionaalsematest probleemidest. Kuid praktikas on siiski võimatu leida kas või ühtegi juhtumit, kus naissoost pilastaja mahuks tüüpilise lapseahistaja piiridesse. See on tingitud seisukohast, et lapseahistamine ja veelgi enam verepilastamine on defineeritud ikkagi meesterahva seksuaalse käitumise vaatekohast.

Laste seksuaalne väärkohtlemine, eriti intsest, on väga raske laste vastu toime pandud kuritegu, millega on eelkõige rikutud laste kehaline ja vaimne puutumatus ning nende probleemide käsitlemine peaks leidma ühiskonnalt suuremat tähelepanu kui seda on olnud siiani. Probleemi tõstatamine on vajalik eelkõige valehääbist ja mõtlemisrutiinist ülesaamiseks, kuna ei usuta ja ei olda veel valmis uskuma, et sellised seksuaalsed kuritarvitamised jätavad lastele pöördumatuid jälgi. Tuleb lõhkuda müüt, et

pereelu on püha ja puutumatu. See on õige, kuid ennekõike tuleb eelistada lapse enesemääramise õigust. Õigus olla armastatud, kaitstud, elada turvaliselt, õppida ja areneda jne. Ei tohi unustada, et ainult vaimselt ja psüühiliselt terved lapsed kindlustavad meile, s.o vanematele ka turvalisema ühiskonna. Selle praktiliseks meelespidamiseks olgu toodud kaks näidet minu omast politseitöö praktikast (isiku- ja kohaandmed on muidugi muudetud).

Marica lugu

Kui Marica oli 11-aastane, meelitas alkoholi joores olev isa tütre enda juurde voodisse, hakkas teda silitama ja paitama, pani oma suguelundi tütrele reite vahele, käskis seda katsuda ja purustas sõrmedega tütre neitsinaha. Marica ema oli sellel ajal tugevas alkoholi joores, magas kõrvalvoodis ja ei kuulnud tütre karjeid. Isa keelas karmilt tütrele juhtunust rääkida. Järgmistel kordadel lähenes Marica isa tütrele alles siis, kui oli viinud oma naise tugevasse alkoholi jooresse. Tihti sundis ta ka tütrat alkoholi tarvitama. Kui isa oli Maricat seksuaalselt kuritarvitanud ligi pool aastat, keelas ta tütrele suhtlemast oma eakaaslastega ja jälgis, et tütar oleks pidevalt tema mõjusfääris.

Ühel sügisõhtul, kui 11-aastane Marica õues mängis, otsustas ta julguse kokku võtta ja oma murest sõbrale rääkida. Kui Marica oli jutu lõpetanud, oli sõber silmnähtavalt ehmunud ja ei osanud tütarlast kuidagi lohutada. Selle asemel, et sõbralt toetust või lohutust saada, pöördus sõber Maricast ära ja tüdruk jäi oma probleemidega üksi. Marica elas sõbra kaotust väga üle. Perekond aga elas oma elu edasi ning isa hoolitses pereliikmete eest (tegi kodutöid, käis poes jms). Selline abi oli igati vajalik, sest ei Marica ega tema ema (Marica ja Marica ema olid mõlemad tugeva puudega invaliidid) polnud võimelised ilma kõrvalise abita hakkama saama.

Kui Marica sai 12-aastaseks, oli isa tütreaga osaliselt sugulises vahekorras ning kui Marica oli juba 14-aastane, „kasutas“ isa Maricat kui naisterahvast. Need seksuaalvahekorrad toimusid reeglina alati siis, kui isa oli alkoholi joores.

Ühel päeval, kui Marica oli üksinda kodus, kuulis ta juhuslikult raadiost saadet, kus räägiti verepilastusest. Marica rääkis juhtunust emale ning sealt edasi hakkas juhtunut uurima politsei. Marica oli seksuaalse ärakasutamise ohvriks peaaegu 5 aastat.

Siinkohal tuleks kõrvalpõikena mainida, et väga palju langevad seksuaalse vägivalla ohvriks need lapsed, kes on kas füüsilise või vaimse puudega – ning samuti on paljud kurjategijad teatava vaimse alaarengu või puudega.

Väikelinna lugu

30-aastane Anton, kes vabanes 1994. a kinnipidamiskohast, asus elama ühte väikelinna, ühte korterisse koos oma ema ja õe Jaanika perega. Korter oli 3-toaline. Ühes toas elas Jaanika koos 2 alaealise lapse, 4-aastase Raini ja 1-aastase Riinaga, läbikäidavas toas elas Antoni ema ja kolmandasse tuppa asus elama Anton. Peagi kolis Antoni juurde elama 14-aastane Kristi. Anton ei omanud kindlat sissetulekut ja tarvitas tihti alkoholi, sageli ka koos Kristiga.

Perverssused algasid üsna peatselt. 1996. a kutsus Anton, kui kedagi kodus ei olnud, õde Jaanika noorema lapse, siis 3-aastase Riina oma tuppa, käskis tal püksid maha võtta ja voodisse heita. Seepeale võttis ka Anton endal püksid maha ja heitis ennast tüdruku peale ning hõõrus oma sugutit vastu lapse paljast alakeha. Ka kutsus Anton korduvalt mõlemad õde Jaanika lapsed, Riina ja Raini oma tuppa, sundis poissi tüdrukul pükse maha võtma, käskis tüdrukul voodisse pikali heita ja käskis Rainil õe paljast alakeha lakkuda. Veidi hiljem hakkas Anton ka Raini pärasoole kaudu oma sugukirge rahuldama.

Alates 1996. a suvest hakkas Anton enda korterisse 10-aastast peretuttavat Maarit tassima. 1996. a suvel, kui Anton ja Kristi olid alkoholijoobes, käskis Anton Maaril jääda nende voodisse magama. Öösel voodis olles, käskis Anton Maaril püksid maha võtta ja kui tüdruk hakkas vastu, rebis Anton tüdrukul püksid maha, heitis tüdruku peale ning hakkas oma sugutit eneserahuldamise eesmärgil vastu tüdruku alakeha hõõruma. Kogu „tegevus“ tekitas tüdrukule tugevat füüsilist valu. Järgmisel korral tegi Anton „seda“ uuesti, kuid nüüd juba elukaaslase Kristi juuresolekul.

1997. a märtsis tegi Anton oma elukaaslasele Kristile ettepaneku meelitada õues mängivad 7- aastased tüdrukud Ly ja Kaari oma korterisse. Kristi, kes oli teadlik, et Anton rahuldab laste peal oma sugukirge, ütles õues mängivatele tüdrukutele, et Anton tahab neile maiustusi pakkuda. Korterisse jõudes viis Kristi lapsed kohe Antoni tuppa. Kui tüdrukud hirmust nutma hakkasid, sidusid Kristi ja Anton toast leitud nõoriga tüdrukute käed ja jalad kinni. Peale seda tõmbas Anton nutval Ly'l ise püksid alla, lükkas ta voodisse pikali, tõmbas ka endal püksid alla ja rahuldas Kristi juuresolekul ennast vastu tüdruku alakeha. Sama toimus ka Kaariga.

Kõik need kuritarvitused Antoni poolt kestsid kuni 1997. a jõuludeni, mil laste ema Jaanika juhtunust teada sai ja politseisse avalduse tegi. Nii Anton kui tema kaasosaline Kristi saadeti vanglasse.

Need lood toimusid meie kõrval, piltlikult öeldes meie naabrite juures, võibolla lausa mõne neid ridu lugeva inimese kõrvalkorteris. Reaalsus on selline, et haiglasi kalduvusi inimestel jagub, kuid ikkagi peaks ütleva, et kui oleme tähelepanelikumad meid ümbritseva maailma suhtes, on võimalik mingitele kannatustele teha lõpp. Miks peaksid teised Marica'd kannatama oma 5 aastat?

Mõistete selgitused

Aspergeri sündroom	seisundile on iseloomulik autismile tüüpiline sotsiaalse suhtlemise kvalitatiivne kahjustus koos huvide ja tegevuse piiratusega, stereotüüpsusega ja ühetaolisusega omasooiharus
homoseksualism	sugutungiga vastassoo vastu
heteroseksuaalne	seksuaalne kiindumus poiste ja noorukite vastu
efebofiilia	suguelundite avalik demonstreerimine
ekshibitsionism	kujutlusvõime, loominguiline kujutus
fantaasia	sugutungi objektiks on kehaosa, riideese või muu objekt, mis sümboliseerib seksuaalpartnerit
fetišism	suguelundid
genitaalid	verepilastus, suguühe sugulaste vahel
intsest	kohitsemine, sugunäärmete kõrvaldamine
kastratsioon	operatsiooni teel
latentne	varjatud, peidus olev
libiido	sugutung, iharus
masohhism	seksuaalne rahuldus saadakse alanduse ja füüsiliste kannatustega, mida tekitab seksuaalpartner
onanism	orgasmi saavutamine ilma partneri abita (ka: mastrubatsioon)
parafiilia	loomuvastane seks
patoloogiline	haiguslik
pederastia	homoseksualism, seksuoloogias peam. anaalne vahekord
pedofiilia	laste seksuaalne eelistamine, kus objekt on tavaliselt puberteedieelses või varases puberteedieas
perverssus	suguinstinkti väärastumus
pornograafia	nilbe sisuga kirjandus või kujutised
puberteet	murdeiga, suguküpseks saamise iga
psüühikahäire	kehtivale rahvusvahelisele psüühika- ja käitumishäirete klassifikatsioonile vastav psüühiline seisund või käitumishäire

psühhoos	psüühiline haigus tunduvate kõrvale- kaldumistega tajumises ja mõtlemises
psühholoogiline retsidiivne retsidiivist	hingeeluline korduv, taastekki- korduvalt karistatud, kuid kuritegevusele tagasipöörduv isik
seksuaalne sadism	seksuaalse rahulduse saamine partnerile kannatuste tekitamise või tema alandamise teel
seksuoloogia	meditsiiniharu, mis tegeleb sugueluga seotud küsimuste teadusliku uurimisega
zoofiilia e sodoomia	sugutung on suunatud loomadele

Temaatilist kirjandust

- Ainscough, C. Toon, K 2006. Läbimurre. Tallinn: Kirjastus Ilo.
- Auväärt, L. 1997. Öigusseksuoloogia õpik juristidele, meedikutele, pedagoogidele, psühholoogidele, sotsiaaltöötajatele. Tallinn: Kirjastus Ilo.
- Auväärt, L. 2001. Lapsed ja puuetega inimesed õigusmenetluses. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus.
- Goldstein, S.L. 1999. The Sexual Exploitation of Children. A Practical Guide to Assessment, Investigation and Intervention USA. London: CRC Press.
- Hayman, S. 1998. Child Sexual Abuse: Providing for Victims Coping with Offenders. London: The Institute for the Study and Treatment of Delinquency.
- Ilves, G. 2000. Tung tappa: seksuaalkurjategijad läbi aegade. Tallinn: Tallinna Raamatutrükikoja OÜ.
- Lowenstein, L.F. 1998 Paedophilia. The Sexual Abuse of Children, its Occurrence, Diagnosis & Treatment. Knebworth: Able Publishing.
- Lutzker, J.R. 1998. Handbook of Child Abuse Research and Treatment. New York: Plenum Press.
- Mayr, P. 2006. "Kinder lieben, mehr, als einem lieb ist". Der Standard, 02.03.2006-3.
- Nyman, A. Svensson, B. 1995. Boys - Sexual Abuse and Treatment. Stockholm: Rädda Barnen.
- Paloheimo, M. 1999. Lapsepõlve mõjud. Tallinn: ETPV Trükikoja AS.
- Soonets, R. 1997. Laste väärkohtlemine. Tartu: Kirjastus AS ATLEX
- Vasar, V. 1995. Psüühika- ja käitumishälvete klassifikatsioon RHK-10. Tartu: Tartu Ülikool EX.

Sisujuht

Asi algab väärtustest.....	3
Seksuaalse enesemääramise vastased süüteod.....	7
Karistusseadustiku mõttest.....	7
Karistatavad kuriteod.....	8
Väljavõtteid karistusseadustikust.....	11
Pedofiilia.....	15
Sissejuhatus.....	15
Pedofiilia mõiste ja kirjeldus.....	15
Pedofiilide tüpoloogiad.....	18
Naispedofiilid.....	20
Organiseeritud pedofiilia.....	21
Pedofiilide organisatsioon.....	21
Pedofiilid Eestis.....	25
<i>Pedofiil A: 30ndates, abielus, 2 last, 2x kõrgharidus.....</i>	25
<i>Pedofiil B: 60ndates, lahutatud, kolm last, 2x kõrgharidus.....</i>	27
<i>Pedofiil C: 30ndates, vallaline, lapsi ei ole, põhiharidus.....</i>	28
<i>Pedofiil D: 40ndates, haridus 7 klassi, vallaline.....</i>	30
<i>Pedofiil E: 30ndates, keskeriharidus, elas vabaabielu, lapsi ei ole..</i>	31
<i>Pedofiil F: 30ndates, vallaline, lapsi ei ole, keskharidus.....</i>	32
<i>Pedofiil G: 30ndates, keskeriharidusega, vallaline.....</i>	33
<i>Pedofiil H: 30ndates, keskeriharidus, vallaline, lapsi ei ole.....</i>	34
<i>Kokkuvõtte juhtumianalüüsidest.....</i>	35
Mida ütlevad eksperdid.....	36
<i>Pedofiiliast ja pedofiilidest.....</i>	36
<i>Pedofiilide ravist.....</i>	37
<i>Keemilisest kastratsioonist.....</i>	38
Kuidas (paremini) edasi?.....	39
Verepilastuse ehk intsesti iseärasused.....	41
Intsest kui selline.....	41
Marica lugu.....	43
Väikelinna lugu.....	44
Mõistete selgitused.....	47
Temaatilist kirjandust.....	49
Sisujuht.....	50